

P6_TA(2005)0214

Jälleenvakuutus *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jälleenvakuutuksesta ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 92/49/ETY sekä direktiivien 98/78/EY ja 2002/83/EY muuttamisesta (KOM(2004)0273 – C6-0038/2004 – 2004/0097(COD))

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2004)0273)¹,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0038/2004),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0146/2005),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

¹ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/.../EY antamiseksi jälleenvakuutuksesta ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 92/49/ETY sekä direktiivien 98/78/EY ja 2002/83/EY muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan,

huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä³,

sekä katsovat seuraavaa

- (1) Muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa neuvoston direktiivissä 73/239/ETY⁴, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/49/ETY⁵ sekä henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/83/EY⁶ säädetään ensivakuutusliikkeen aloittamisesta ja harjoittamisesta yhteisössä.

¹ EUVL C 120, 20.5.2005, s. 1.

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ Euroopan parlamentin kanta 7. kesäkuuta 2005.

⁴ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY (EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).

⁵ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

⁶ EUVL L 345, 19.12.2002, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

- (2) Kyseisissä direktiiveissä säädetään vakuutustoimintaa sisämarkkinoilla harjoittaviin vakuutusyrityksiin sovellettavasta oikeudellisesta kehyksestä sekä sijoittautumisvapauden että palveluiden tarjoamisen vapauden kannalta, jotta helpotettaisiin niiden vakuutusyritysten harjoittamaa yhteisön alueella sijaitsevien riskien kattamista, joiden kotipaikka on yhteisössä, ja annettaisiin vakuutuksenottajille mahdollisuus turvautua paitsi omaan jäsenvaltioonsa sijoittautuneisiin vakuutuksenantajiin, myös vakuutuksenantajiin, joiden kotipaikka on yhteisössä ja jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin.
- (3) Kyseisissä direktiiveissä säädettyä järjestelmää sovelletaan ensivakuutusliikkeiden koko liiketoimintaan eli sekä ensivakuutusliikkeen harjoittamiseen että tulevien jälleenvakuutusten muodossa harjoitettavaan toimintaan; erikoistuneiden jälleenvakuutusyritysten harjoittama jälleenvakuutustoiminta ei kuitenkaan kuulu kyseisen järjestelmän eikä muun yhteisön lainsäädännössä säädetyn järjestelmän soveltamisalaan.
- (4) Jälleenvakuutusala on erittäin tärkeä talouden ala, sillä se tarjoaa ensivakuutusliikkeille mahdollisuuden lisätä vakuutustoiminnan harjoittamiseen ja vakuutusuojan tarjoamiseen liittyvää kapasiteettiaan sekä alentaa pääomakustannuksiaan; jälleenvakuutustoiminnalla on keskeinen asema myös rahoitusjärjestelmän vakauttamisessa, sillä se on tärkeä tekijä vakavaraisuuden lujittamisen ja ensivakuutusmarkkinoiden sekä koko rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta, koska ne harjoittavat laajaa rahoituksen välitystoimintaa ja institutionaalista sijoitustoimintaa.
- (5) Sijoittautumisvapauden ja palveluiden tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/225/ETY¹ säädetään jälleenvakuutuspalveluiden tarjoajan kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan liittyvien sijoittautumisvapauden ja palveluiden tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta. Kyseisellä direktiivillä ei kuitenkaan poistettu rajoituksia, jotka aiheutuvat jälleenvakuutustoiminnan vakavaraisuutta koskevien kansallisten säännösten välisistä eroista. Tämä tilanne on johtanut huomattaviin eroihin yhteisössä harjoitettavassa jälleenvakuutusyritysten valvonnassa, mikä luo esteitä jälleenvakuutustoiminnan harjoittamiselle, kuten jälleenvakuutusyritysten velvollisuus sitoa varoja ensivakuutusliikkeen vakuutusteknisten vastuovelkojen kattamiseen omalta osaltaan, jälleenvakuutusyritysten velvoittaminen noudattamaan eri valvontasääntöjä eri jäsenvaltioissa, joissa ne harjoittavat toimintaa, ja ensivakuutusliikkeiden toimivaltaisten viranomaisten jälleenvakuutusyrityksen toiminnan eri osa-alueisiin kohdistama epäsuora valvonta.

¹ EYVL 56, 4.4.1964, s. 878.

- (6) Jälleenvakuutusala on rahoituspalveluiden toimintasuunnitelman mukaan ala, jolla tarvitaan toimia yhteisön tasolla rahoituspalveluiden sisämarkkinoiden toteuttamiseksi. Tärkeimmät rahoitusalan järjestöt, kuten Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) ja Kansainvälinen vakuutusvalvontaviranomaisten järjestö (IAIS), ovat lisäksi painottaneet, että jälleenvakuutuksen valvontaa koskevien yhteisön tasolla yhdenmukaistettujen sääntöjen puuttuminen jättää rahoituspalveluiden sääntelypuutteisiin suuren tyhjiön, joka olisi täytettävä.
- (7) Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda vakavaraisuutta koskeva sääntelykehys yhteisön jälleenvakuutustoiminnalle. Direktiivi on osa vakuutusalaan koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on vakuutusalan sisämarkkinoiden toteuttaminen.
- (8) Direktiivi on yhdenmukainen kansainvälisen yhteisön ja erityisesti *IAIS:n* harjoittaman jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuussääntöjä koskevan toiminnan kanssa.
- (9) Tässä direktiivissä sovelletaan ensivakuutusalaan koskevassa yhteisön lainsäädännössä noudatettua lähestymistapaa, joka perustuu toimilupien ja toiminnan vakauden valvontajärjestelmien vastavuoroisen tunnustamisen kannalta olennaiseen, välttämättömään ja riittävään yhdenmukaistamiseen ja mahdollistaa yhden, koko yhteisössä voimassa olevan toimiluvan myöntämisen ja kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatteen noudattamisen.
- (10) Jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen vaaditaan tämän vuoksi yksi virallinen toimilupa, jonka myöntämisestä vastaavat sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa jälleenvakuutusyrityksen kotipaikka sijaitsee. Toimiluvan saaneella yrityksellä on lupa harjoittaa toimintaa koko yhteisössä joko sijoittautumisvapauden tai palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella. Jäsenvaltio, jossa sivukonttori sijaitsee tai jossa palveluita tarjotaan, ei voi vaatia uutta toimilupaa jälleenvakuutusyrityksiltä, jotka haluavat harjoittaa siellä jälleenvakuutustoimintaa ja jotka ovat jo saaneet toimiluvan kotijäsenvaltiossaan. Jälleenvakuutusyrityksiä, jotka ovat jo saaneet toimiluvan kotijäsenvaltiossaan, ei myöskään pitäisi ottaa kyseisten jälleenvakuutusyritysten jälleenvakuuttaman vakuutusyrityksen toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman lisävalvonnan eikä -tarkastusten kohteiksi. Jäsenvaltioilla ei myöskään pitäisi olla mahdollisuutta vaatia yhteisössä toimiluvan saanutta jälleenvakuutusyritystä antamaan vakuuksia, joilla katettaisiin kyseisen jälleenvakuutusyrityksen osuus riskien luovuttajan vakuutusteknisestä vastuuvielasta. Toimiluvan myöntämistä tai peruuttamista koskevat edellytykset olisi määriteltävä. Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi myöntää toimilupaa eikä toimiluvan voimassaolon pidennystä jälleenvakuutusyritykselle, joka ei täytä tässä direktiivissä säädettyjä edellytyksiä.

- (11) Tätä direktiiviä olisi sovellettava jälleenvakuutusyrityksiin, jotka harjoittavat pelkästään jälleenvakuutustoimintaa eivätkä lainkaan ensivakuutustoimintaa; lisäksi direktiiviä olisi sovellettava niin kutsuttuihin jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin, joiden perustajina tai omistajina ovat vakuutusyritysryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/78/EY¹ soveltamisalaan kuuluvat **muut rahoitusalan yritykset kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset taikka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmät tai yksi taikka useampi muu kuin rahoitusalan yritys** ja jotka jälleenvakuuttavat ainoastaan niiden yritysten riskejä, joihin ne itse kuuluvat. **Kun tässä direktiivissä viitataan käsitteeseen "jälleenvakuutusyritys" sillä tarkoitetaan myös jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiä paitsi jos jälleenvakuutusalan kytkösyrityksistä on annettu erityissäännöksiä. Jälleenvakuutusalan kytkösyritykset eivät kata riskejä, jotka johtuvat ryhmään kuuluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ulkopuolisesta ensivakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnasta. Lisäksi rahoitusalan yritysryhmään kuuluvat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset eivät saa omistaa jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiä.**
- (12) Tätä direktiiviä ei kuitenkaan pitäisi soveltaa vakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat jo direktiivien 73/239/ETY ja 2002/83/EY soveltamisalaan. Jotta voitaisiin kuitenkin varmistaa myös jälleenvakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten vakavaraisuus ja jälleenvakuutustoiminnan erityispiirteiden ottaminen riittävän laajasti huomioon kyseisten vakuutusyritysten pääomavaatimuksissa, tässä direktiivissä annettuja jälleenvakuutusyritysten solvenssimarginaalia koskevia säännöksiä olisi sovellettava myös kyseisten vakuutusyritysten harjoittamaan jälleenvakuutustoimintaan, jos jälleenvakuutustoiminnan osuus niiden koko liiketoiminnasta on huomattava.
- (13) **Tätä direktiiviä ei sovelleta jäsenvaltion harjoittamaan tai täysimääräisesti takaamaan jälleenvakuutustoimintaan, kun se toimii tärkeään yleiseen etuun liittyvistä syistä viimeisenä mahdollisena vakuutuksenantajana, erityisesti jos tietyissä markkinatilanteessa on mahdotonta saada riittävää muuta vakuutussuojaa. Tässä yhteydessä riittävän muun vakuutussuojan puutteella viitataan pääasiassa markkinahäiriöihin, joille on ominaista se, että selvästi puuttuu riittävän laaja valikoima vakuutustarjouksia, vaikka ylisuuret vakuutusmaksut eivät kuitenkaan sinänsä merkitse muun vakuutussuojan riittämättömyyttä. 1 artiklan 2 kohdan d alakohtaa sovelletaan myös direktiivien 73/239/ETY ja 2002/83/EY soveltamisalaan kuuluvien vakuutusyritysten välisiin järjestelyihin, joilla pyritään yhdistämään suurista riskeistä kuten terrorismista aiheutuvia korvausmaksuja.**

¹ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

- (14) *Jälleenvakuutusyrityksen on rajattava tavoitteensa jälleenvakuutustoimintaan ja siihen välittömästi liittyvään toimintaan. Tämän vaatimuksen mukaan jälleenvakuutusyritys voi jatkaa esimerkiksi tilastollista tai vakuutusmatemaattista neuvontaa, riskianalyysien laatimista tai tutkimustoimintaa. Se voi hoitaa myös vakuutushallintayhtiön tehtäviä ja harjoittaa finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY¹ 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun rahoitusalan toimintaan liittyvää toimintaa. Tämän vaatimuksen mukaan muun pankki- ja rahoitusalan toiminnan jatkaminen ei ole missään tapauksessa sallittua.*
- (15) Tässä direktiivissä olisi täsmennettävä toimivaltaisille viranomaisille annetut valvontavaltuudet ja -keinot. Kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava vastuu vakuutusyrityksen toiminnan vakauden valvonnasta erityisesti, kun on kyse niiden vakavaraisuudesta, riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan **ja tasoitusvastuun** muodostamisesta sekä tämän vastuuvelan **ja vastuun** kattamisesta hyvälaatuisilla varoilla.
- (16) Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava käytettävissään tarpeelliset valvontakeinot sen varmistamiseksi, että jälleenvakuutusyritysten liiketoiminta on järjestäytyntä koko yhteisössä riippumatta siitä, perustuuko se sijoittautumisvapauteen tai palveluiden tarjoamisen vapauteen. Niiden olisi erityisesti voitava toteuttaa aiheellisia suojatoimenpiteitä tai määrätä seuraamuksia, joiden tarkoituksena on estää jälleenvakuutuksen valvontaa koskevien määräysten mahdollinen noudattamatta jättäminen tai rikkominen.
- (17) *Vakuutuskannan luovuttamista koskevien säännösten pitäisi vastata tässä direktiivissä tarkoitettua yhden toimiluvan periaatetta. Niitä pitäisi soveltaa erilaisiin vakuutuskannan luovutuksiin jälleenvakuutusyritysten välillä, kuten jälleenvakuutusyritysten tai muiden yhtiöoikeudellisten instrumenttien fuusiosta seuraaviin vakuutuskannan luovutuksiin tai huomattavia häviöitä sisältävien vakuutuskantojen luovutuksiin toiselle jälleenvakuutusyritykselle run-off-tilanteessa. Vakuutuskannan luovutusta koskeviin säännöksiin on lisäksi sisällytettävä erityissäännökset, jotka koskevat sijoittautumisvapauden tai palveluiden tarjoamisen vapauden oloissa tehtyjen vakuutus sopimusten siirtämistä toiselle jälleenvakuutusyritykselle.*

¹ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

- (18) Olisi säädettävä tietojen vaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai elinten kesken, joiden tehtävänä on tehostaa rahoitusjärjestelmän toiminnan vakautta. Toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi tietojen vastaanottajien määrä olisi rajattava tiukasti. Tämän vuoksi olisi säädettävä edellytyksistä, joilla annetaan valtuudet edellä mainittujen tietojen vaihtamiseen. Silloin kun on säädetty, että tietoja saa antaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten erityisellä luvalla, viranomaiset voivat tarvittaessa asettaa suostumukselleen tiukkoja rajoituksia. Sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset kohdistavat riittävää valvontaa jälleenvakuutusyrityksiin, tässä direktiivissä olisi säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta tehdä sopimuksia tietojenvaihdosta kolmansien maiden kanssa edellyttäen, että luovutettujen tietojen salassapito taataan asianmukaisella tavalla.
- (19) Jälleenvakuutusyritysten toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi olisi säädettävä, että tilintarkastaja on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, kun hän tässä direktiivissä säädetyllä tavalla saa tehtävänsä suorittaessaan tietoonsa seikkoja, joilla voi olla vakava vaikutus jälleenvakuutusyrityksen rahoitustilanteeseen tai sen hallinnon ja kirjanpidon organisointiin. Tavoitellun päämäärän kannalta jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että tämä velvollisuus koskee kaikkia tapauksia, joissa tilintarkastaja saa tietoonsa tällaisia seikkoja suorittaessaan tehtävänsä yrityksessä, jolla on läheiset sidokset jälleenvakuutusyritykseen. Tilintarkastajien velvollisuus ilmoittaa tarvittaessa toimivaltaisille viranomaisille jälleenvakuutusyritystä koskevista seikoista ja päätöksistä, jotka tulevat heidän tietoonsa heidän suorittaessaan tehtäviään muussa yrityksessä kuin jälleenvakuutusyrityksessä, ei sinänsä vaikuta heidän tehtäviensä luonteeseen tuossa yrityksessä eikä tapaan, jolla heidän on hoidettava tehtävänsä kyseisessä yrityksessä.
- (20) Olisi säädettävä tämän direktiivin soveltamisesta jo toimiviin jälleenvakuutusyrityksiin, jotka ovat saaneet jäsenvaltion säännösten mukaisesti toimiluvan tai oikeuden harjoittaa jälleenvakuutustoimintaa jo ennen direktiivin voimaantuloa.

- (21) Jotta jälleenvakuutusyrittäjä voi täyttää sitoumuksensa, kotijäsenvaltion olisi vaadittava jälleenvakuutusyrittäjistä muodostamaan riittävä vakuutustekninen vastuuvelka. Vakuutusteknisen vastuuvelan määrä olisi määritettävä vakuutusyrittäjien tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 19 päivänä joulukuuta 1991 annetun *neuvoston* direktiivin 91/674/ETY¹ mukaisesti; henkiläjälleenvakuutustoiminnan osalta kotijäsenvaltion olisi lisäksi voitava antaa direktiivin 2002/83/EY mukaisesti yksityiskohtaisempia sääntöjä.
- (22) Jälleenvakuutusyrittäjistä, joka harjoittaa jälleenvakuutustoimintaa tarjoamalla luottovakuutuksia ja jonka luottojälleenvakuutustoiminnan osuus sen koko liiketoiminnasta on vähäistä suurempi, olisi vaadittava muodostamaan tasoitusvastuu, joka on erillään solvenssimarginaalista; tasoitusvastuu olisi laskettava käyttämällä yhtä menetelmistä, joista säädetään direktiivissä 73/239/ETY ja jotka katsotaan keskenään vastaaviksi. Lisäksi tässä direktiivissä olisi säädettävä kotijäsenvaltion oikeudesta vaatia niitä jälleenvakuutusyrittäjiä, joiden kotipaikka sijaitsee sen alueella, muodostamaan antamiensa sääntöjen mukaisesti tasoitusvastuut muille kuin luottojälleenvakuutusriskien luokille. ***Kansainvälisen IFRS 4 -tilinpäätösstandardin käyttöönoton johdosta tässä direktiivissä olisi selkeytettävä direktiivin mukaisesti muodostettujen tasoitusvastuiden vakavaraisuusvaatimuksia. Koska jälleenvakuutustoiminnan valvontaa on arvioitava uudelleen Solvenssi II -hankkeessa, tässä direktiivissä ei ennakoita tulevaa, Solvenssi II -järjestelmän mukaista jälleenvakuutustoiminnan valvontaa.***
- (23) Jälleenvakuutusyrittäjällä olisi oltava riittävästi varoja vakuutusteknisen vastuuvelan ***ja tasoitusvastuiden*** kattamiseen ottaen huomioon jälleenvakuutusyrittäjien harjoittaman liiketoiminnan laatu ja erityisesti odotettavissa olevien korvausmaksujen luonne, määrä ja kesto jälleenvakuutusyrittäjien monipuolisesti ja riittävän hajautetusti tekemien sijoitusten riittävyys, likviditeetti, varmuuden, laadun, kannattavuuden ja yhteensopivuuden turvaamiseksi; kyseiset sijoitukset antavat yritykselle mahdollisuuden mukautua riittävässä määrin muuttuviin taloudellisiin olosuhteisiin ja erityisesti

¹ EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7, *direktiivi* sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/51/EY (EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16).

- (24) On välttämätöntä, että vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen riittävien varojen lisäksi vakuutusyrityksillä on täydentävä rahasto, niin sanottu solvenssimarginaali, jota edustavat vapaat varat ja toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella muut taseen ulkopuoliset varallisuuserät, jotka toimivat puskurina haitallisiin liiketoiminnan heilahteluihin varautumiseksi. Tämä vaatimus on tärkeä osa toiminnan vakauden valvontaa. Odottaessa nykyisen solvenssimarginaalijärjestelmän tarkistamista osana meneillään olevaa komission solvenssi II –hanketta jälleenvakuutusyrityksiltä vaadittava solvenssimarginaali olisi määritettävä ensivakuutusalaan tällä hetkellä sovellettavan lainsäädännön nojalla.
- (25) ***Ottaen huomioon kuolemanvaaravastuun kattavan henkilälleenvakuutuksen ja vahinkojälleenvakuutuksen samankaltaisuudet, erityisesti vakuutusvastuun suojassa ja henkilälleenvakuutusopimusten kestossa, henkilälleenvakuutukselta vaadittu solvenssimarginaali pitäisi määrittää tämän direktiivin säännöksissä vahinkojälleenvakuutukselta vaadittavan solvenssimarginaalin mukaisesti. Kotijäsenvaltion pitäisi kuitenkin voida soveltaa direktiivin 2002/83/EY säännöksiä vaaditun solvenssimarginaalin vahvistamiseen henkilälleenvakuutustoiminnalle, joka on kytköksissä sijoitusrahastoihin tai lisätuihin oikeuttaviin sopimuksiin.***
- (26) Joidenkin jälleenvakuutusopimustyyppien tai erityisten liiketoiminta-alojen ominaispiirteiden huomioon ottamiseksi olisi säädettävä mukautusten tekemisestä vaaditun solvenssimarginaalin laskentaan; komission olisi tehtävä mukautukset käyttäen perustamissopimuksella sille siirrettyjä täytäntöönpanovaltuuksia ja kuultuaan 5. marraskuuta 2003 tehdyllä komission päätöksellä 2004/9/EY¹ perustettua Euroopan vakuutus- ja työeläkekomiteaa. Nämä toimenpiteet olisi toteutettava soveltamalla menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY² 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä.
- (27) Luettelon eristä, jotka voivat edustaa tämän direktiivin mukaista käytettävissä olevaa solvenssimarginaalia, olisi vastattava direktiiveissä 73/239/ETY ja 2002/83/EY annettua luetteloa.

¹ EUVL L 3, 7.1.2004, s. 34. Katso myös neuvoston direktiivi 91/675/ETY (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 32), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

² EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (28) Jälleenvakuutusyrityksillä olisi oltava myös takuurahasto, jotta voitaisiin varmistaa, että niillä on riittävästi varoja perustamisajankohtanaan ja että liiketoiminnan jatkuessa niiden solvenssimarginaali ei missään tapauksessa laske turvaavuuden vähimmäistason alapuolelle; jälleenvakuutusalan kytkösyritysten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi olisi kuitenkin säädettävä kotijäsenvaltion mahdollisuudesta asettaa jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiltä vaadittavan vähimmäistakuurahaston määrää.
- (29) Tämän direktiivin tietyissä säännöksissä määritetään vähimmäisvaatimukset. Kotijäsenvaltioiden olisi voitava tiukentaa erityisesti vaadittua solvenssimarginaalia koskevia sääntöjä niiden jälleenvakuutusyritysten osalta, jotka ovat saaneet toimiluvan omilta toimivaltaisilta viranomaisiltaan.
- (30) *Tätä direktiiviä olisi sovellettava rajoitettuun jälleenvakuutustoimintaan. Näin ollen tämän direktiivin soveltamista varten olisi määriteltävä rajoitettu jälleenvakuutus. Kotijäsenvaltiolle olisi tällaisen jälleenvakuutustoiminnan erityisen luonteen vuoksi annettava mahdollisuus päättää rajoitetun jälleenvakuutustoiminnan harjoittamista koskevista erityissäännöksistä. Nämä säännökset voisivat tietyiltä osin poiketa tässä direktiivissä säädetyistä yleisistä järjestelmistä.*
- (31) *Tässä direktiivissä olisi annettava säännöt vakuutusyritysten ja jälleenvakuutusyritysten riskeistä vastaavista erillisyhtiöistä. Tällaisten erillisyhtiöiden, jotka eivät ole vakuutusyrityksiä tai jälleenvakuutusyrityksiä, erityinen luonne edellyttää niitä koskevien säännösten antamista jäsenvaltioissa. Tässä direktiivissä olisi lisäksi säädettävä, että kotijäsenvaltion on päätettävä yksityiskohtaisemmista säännöistä, joissa määritellään olosuhteet, joissa erillisyhtiöstä saatavia korvaussummaa voidaan käyttää vakuutusyrityksen tai jälleenvakuutusyrityksen vakuutusteknisten vastuuelkojen kattamiseen tarkoitettuina varoina. Tässä direktiivissä olisi myös säädettävä, että erillisyhtiöltä takaisin saatavia määriä voidaan pitää jälleenvakuutuksesta tai edelleenvakuutuksesta saatavina korvauksina tässä direktiivissä asetetuissa rajoissa, jos vakuutusyritys jättää asiaa koskevan hakemuksen toimivaltaiselle viranomaiselle ja jos kyseinen toimivaltainen viranomainen antaa asiaa koskevan suostumuksen.*

- (32) On välttämätöntä säätää toimenpiteistä tapauksissa, joissa yrityksen taloudellinen asema muuttuu sellaiseksi, että sen on vaikea täyttää vakuutus sopimuksista aiheutuvia velvoitteitaan. Eri tilanteissa on tarpeen myöntää toimivaltaisille viranomaisille valtuudet ryhtyä toimiin riittävän varhaisessa vaiheessa. Käyttäessään näitä valtuuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin ilmoitettava jälleenvakuutusyrityksille valvontatoimiin johtaneet syyt hyvän hallinnon ja puolueettoman oikeudenkäynnin periaatteiden mukaisesti. Niin kauan kuin tilanne pysyy ennallaan, toimivaltaisia viranomaisia olisi estettävä antamasta todistusta siitä, että jälleenvakuutusyrityksellä on riittävä solvenssimarginaali.
- (33) On välttämätöntä säätää yhteistyön järjestämisestä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä, jotta voitaisiin varmistaa, että jälleenvakuutusyritys, joka harjoittaa toimintaa sijoittautumisvapauden ja palveluiden tarjoamisen vapauden
- (34) Olisi säädettävä oikeudesta hakea tuomioistuimilta muutosta toimiluvan epäämistä tai peruuttamista koskeviin päätöksiin.
- (35) On tärkeää säätää, ettei **jälleenvakuutusyrityksiin**, joiden kotipaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella ja jotka harjoittavat jälleenvakuutus toimintaa yhteisössä, **sovelleta säännöksiä, joiden johdosta niitä kohdellaan** suopeammin kuin jälleenvakuutusyrityksiä, joiden kotipaikka sijaitsee jäsenvaltiossa.
- (36) Jälleenvakuutusalan kansainvälisten näkökohtien kannalta olisi suotavaa säätää mahdollisuudesta tehdä kansainvälisiä sopimuksia kolmansien maiden kanssa kunkin sopimuspuolen alueella toimintaa harjoittaviin jälleenvakuuttajiin sovellettavien valvontakeinojen määrittämiseksi.
- (37) Olisi säädettävä joustavasta menettelystä, jolla voidaan arvioida yhteisön laajuisesti toiminnan vakauden valvontaa suhteessa kolmansiin maihin, jotta voidaan edistää niiden jälleenvakuutuspalveluiden vapauttamista joko sijoittautumisen tai palveluiden rajatylittävän tarjoamisen kautta. Tässä direktiivissä säädetään tämän vuoksi menettelyistä kolmansien maiden kanssa käytäviä neuvotteluja varten.

- (38) Komissiolla olisi oltava valtuudet hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttäen, että niillä ei muuteta tämän direktiivin keskeisiä osia. Toimenpiteillä pyritään mahdollistamaan jälleenvakuutusalan tulevan kehityksen ottaminen huomioon yhteisössä. Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet olisi vahvistettava päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.
- (39) Vakuutusalaan nykyisin sovellettavaa yhteisön lainsäädäntöä olisi mukautettava tällä direktiivillä säädetyn jälleenvakuutusyritysten uuden valvontajärjestelmän ottamiseksi huomioon ja koko vakuutusalan sääntelykehityksen johdonmukaisuuden varmistamiseksi. Mukautuksia olisi tehtävä erityisesti niihin voimassa oleviin säännöksiin, joissa säädetään ensivakuutusliikkeiden valvontaa harjoittavien toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuudesta kohdistaa jälleenvakuutusyrityksiin epäsuoraa valvontaa. Lisäksi olisi kumottava nykyiset säännökset, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat vaatia varojen sitomista vakuutusyrityksen vakuutusteknisten vastuuelkojen kattamiseen, *vaadittiinpa sitä missä muodossa tahansa*, jos tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanut jälleenvakuutusyritys tai vakuutusyritys on jälleenvakuuttanut vakuutuksenantajan. Olisi myös säädettävä, että jälleenvakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten vaadittuun solvenssimarginaaliin sovelletaan tässä direktiivissä säädetyjä jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavia solvenssimarginaalisäännöksiä, jos kyseisen toiminnan osuus niiden koko liiketoiminnasta on huomattava. Direktiivejä 73/239/ETY, 92/49/ETY ja 2002/83/EY olisi tämän vuoksi muutettava vastaavalla tavalla.
- (40) Direktiiviä 98/78/EY olisi muutettava siten, että voidaan varmistaa, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmään kuuluviin jälleenvakuutusyrityksiin kohdistetaan lisävalvontaa samaan tapaan kuin vakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat tällä hetkellä vakuutusyritysryhmään.
- (41) *Neuvoston olisi paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen¹ 34 kohdan mukaisesti kehotettava jäsenvaltioita laatimaan omaan käyttöön ja yhteisön edun mukaisesti taulukot, joista käy mahdollisimman tarkasti ilmi vastaavuus tämän direktiivin ja sen kansallisten täytäntöönpanotoimien välillä, sekä julkaisemaan ne.*

¹ *EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.*

- (42) Koska suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on säädöksen antaminen antaa jälleenvakuutustoiminnan aloittamista ja harjoittamista varten, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla, vaan se voidaan suunnitellun toiminnan vaikutukset ja laajuus huomioon ottaen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen. Koska tässä direktiivissä määritellään vähimmäisvaatimukset, jäsenvaltiot voivat säätää tiukemmista säännöistä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO
SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla
Soveltamisala

1. Tässä direktiivissä annetaan säännöt, joita sovelletaan sellaisten yritysten itsenäisen jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen ja jatkamiseen, jotka ovat sijoittautuneet tai pyrkivät sijoittautumaan johonkin jäsenvaltioon.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:
 - a) direktiivien 73/239/ETY ja 2002/83/EY soveltamisalaan kuuluviin vakuutusyrityksiin;
 - b) direktiivin 73/239/ETY **2 ja 3 artiklassa** tarkoitettuihin liiketoimiin ja toimijoihin;
 - c) direktiivin 2002/83/EY 3 artiklassa tarkoitettuihin liiketoimiin ja toimijoihin,

- d) jäsenvaltion hallituksen harjoittamaan *tai täysimääräisesti takaamaan* jälleenvakuutustoimintaan, kun tämä toimii tärkeään yleiseen etuun liittyvistä syistä viimeisenä mahdollisena vakuutuksenantajana markkinatilanteessa, jossa *on mahdotonta* saada muuta *riittävää* vakuutussuojaa.

2 artikla
Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:
- a) 'jälleenvakuutuksella' toimintaa, jossa on kyse sellaisten riskien hyväksymisestä, jotka vakuutusyritys *tai* muu jälleenvakuutusyritys on luovuttanut. *Lloyd's-nimisen vakuutuksenantajien yhteenliittymän tapauksessa jälleenvakuutuksella tarkoitetaan myös toimintaa, jossa muu vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kuin vakuutuksenantajien yhteenliittymä Lloyd's hyväksyy Lloyd'sin jäsenen luovuttamia riskejä;*
- b) *'jälleenvakuutusalan kytkösyriyksellä' jälleenvakuutusyritystä, jonka omistaa joko muu rahoitusalan yritys kuin direktiivin 98/78/EY soveltamisalaan kuuluva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmä, tai muu kuin rahoitusalan yritys, jonka tarkoituksena on jälleenvakuuttaa ainoastaan siihen yritysryhmään kuuluvien yritysten riskejä, johon se itse kuuluu, tai siihen yritysryhmään kuuluvien yritysten riskejä, johon jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu;*
- c) 'jälleenvakuutusyriyksellä' jokaista yritystä, joka on saanut virallisen toimiluvan 3 artiklan mukaisesti;
- d) 'sivukonttorilla' jokaista jälleenvakuutusyriyksen asioimistoa tai sivukonttoria;
- e) 'toimipaikalla' jälleenvakuutusyriyksen kotipaikkaa tai sivukonttoria, ottaen huomioon, mitä *d alakohdassa* säädetään;

- f) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa jälleenvakuutusyrityksen kotipaikka sijaitsee;
- g) 'jäsenvaltiolla, jossa sivukonttori sijaitsee' jäsenvaltiota, jossa jälleenvakuutusyrityksen sivukonttori sijaitsee;
- h) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa jälleenvakuutusyrityksellä on sivukonttori tai jossa se tarjoaa palveluita;
- i) 'määräysvallalla' direktiivin 83/349/ETY¹ 1 artiklassa määriteltyä emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä yhteyttä tai vastaavaa luonnollisen tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä yhteyttä;
- j) 'määräomistusyhteydellä' yrityksestä suoraan tai välillisesti omistettua osuutta, joka on vähintään 10 prosenttia yrityksen pääomasta tai äänivallasta taikka jolla voidaan vaikuttaa sen yrityksen johtamiseen, josta osuus omistetaan;
- k) 'emoyrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa määriteltyä emoyritystä;
- l) 'tytäryrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa määriteltyä tytäryritystä;
- m) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' kansallisia viranomaisia, joilla on lain tai asetuksen nojalla toimivalta valvonta jälleenvakuutusyrityksiä;
- n) 'läheisillä sidoksilla' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde:
 - (i) omistusyhteyden kautta, eli että yrityksestä suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta pidetään hallussa vähintään 20 prosenttia yrityksen äänivallasta tai pääomasta, tai

¹ *Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/51/EY (EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16).*

- (ii) määräysvallan kautta kaikissa direktiivin 83/349/EY 1 artiklan 1 ja 2 kohdan tapauksissa tai kun on kyse samankaltaisesta suhteesta luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välillä;
- o) 'rahoitusalan yrityksellä' kutakin seuraavista yrityksistä:*
- (i) *luottolaitos taikka luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY¹ 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu rahoituslaitos tai 23 kohdassa tarkoitettu pankkipalveluja avustavia palveluja tarjoava yritys,*
- (ii) *vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i alakohdassa tarkoitettu vakuutushallintayhtiö,*
- (iii) *rahoitusvälineiden markkinoista 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY² 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai rahoituslaitos,*
- (iv) *direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;*
- p) 'erillisyyhtiöllä' yritystä, joka voi olla yhtiömuotoinen ja joka ei ole olemassaoleva vakuutusyritys tai jälleenvakuutusyritys ja joka vastaa vakuutusyritysten tai jälleenvakuutusyritysten riskeistä ja kattaa nämä riskit kokonaisuudessaan lainavaroilla tai muilla rahoitusmenetelmillä, joissa lainan tai muun rahoitusmenetelmän tarjoajan oikeudet saataviensa suorituksiin ovat toissijaisia kyseisen yhtiön jälleenvakuutusvelvoitteisiin nähden;*

¹ EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

² EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

q) *'rajoitetulla jälleenvakuutuksella' jälleenvakuutusta, jossa mahdollinen erityinen enimmäishäviö, joka ilmaistaan siirrettynä taloudellisena enimmäisriskinä ja perustuu sekä huomattavaan vastuuriskiin että riskien siirron ajoitukseen, ylittää sopimuksen kestoaikana maksettavat vakuutusmaksut rajoitetulla mutta huomattavalla summalla ja johon lisäksi liittyy jompikumpi seuraavista ominaisuuksista:*

(i) *erityinen ja olennainen korvaus rahan aika-arvosta*

(ii) *sopimusehdot osapuolten taloudellisen kokemuksen erojen kohtuullistamiseksi riskien siirron toteuttamiseen tarvittavana aikana.*

2. Edellä 1 kohdan *a alakohtaa* sovellettaessa *jälleenvakuutusyrityksen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY¹ soveltamisalaan kuuluvalla ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalle laitokselle tarjoamaa vakuutussuojaa, jos laitoksen kotijäsenvaltion lainsäädäntö sen sallii, pidetään myös tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvana toimintana.*

Edellä 1 kohdan *d alakohtaa* sovellettaessa *jälleenvakuutusyrityksen* pysyvä läsnäolo jäsenvaltion alueella rinnastetaan asioimistoon tai sivukonttoriin, vaikka mainittu läsnäolo ei käsittäisi sivukonttoria tai asioimistoa, vaan ainoastaan toimiston, jota hoitaa yrityksen oma henkilökunta tai itsenäisesti toimiva henkilö, jolla on pysyvä valtuutus toimia yrityksen puolesta asioimiston tapaan.

Edellä 1 kohdan *j alakohdan* soveltamiseksi *12 artiklan ja 19–23 artiklan sekä 19–23 artiklassa* tarkoitettujen muiden omistusoikeuksien tasojen yhteydessä otetaan huomioon direktiivin 2001/34/EY² 92 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet.

Edellä 1 kohdan l alakohdan soveltamiseksi jokainen tytäryrityksen tytäryritys katsotaan myös näiden yritysten perimmäisen emoyrityksen tytäryritykseksi.

Edellä 1 kohdan n alakohdan soveltamiseksi jokainen tytäryrityksen tytäryritys katsotaan näiden yritysten johdossa toimivan emoyrityksen tytäryritykseksi.

¹ *EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.*

² *Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*

Edellä 1 kohdan n alakohdan soveltamiseksi tilanteiden, joissa kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai useampi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan henkilöön, katsotaan myös muodostavan läheisen sidoksen tällaisten henkilöiden välille.

3. Silloin kun tässä direktiivissä viitataan euroon, kansalliseen valuuttaan sovellettavan vaihtoarvon on kunkin vuoden 31 päivästä joulukuuta oltava sen lokakuuta edeltävän kuukauden viimeisen päivän arvo, jolta on saatavissa eurovaihtoarvot kaikille yhteisön valuutoille.

II OSASTO JÄLLEENVAKUUTUSTOIMINNAN ALOITTAMINEN JA TOIMILUVAN MYÖNTÄMINEN JÄLLEENVAKUUTUSYRITYKSELLE

3 artikla Toimilupaa koskeva periaate

Jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen on oltava ennalta myönnetty virallinen toimilupa.

Seuraavien yritysten on haettava tällaista toimilupaa kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta:

- a) yritykset, jotka perustavat kotipaikkansa kyseisen valtion alueelle; ja
- b) jälleenvakuutusyritykset, jotka toimiluvan saatuaan laajentavat liiketoimintaansa muuhun kuin aiemman toimiluvan kattamaan jälleenvakuutustoimintaan.

4 artikla Toimiluvan soveltamisala

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettu toimilupa on voimassa koko yhteisössä. Jälleenvakuutusyritys voi harjoittaa sen nojalla liiketoimintaa yhteisössä joko sijoittautumisoikeuden tai palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella.

2. Toimilupa myönnetään hakijan pyynnön perusteella vahinkojälleenvakuutus-, henkijälleenvakuutus- tai kaiken jälleenvakuutustoiminnan harjoittamista varten.

Sen myöntäminen perustuu 6 artiklan b kohdan ja 11 artiklan mukaisesti toimitettavaan toimintasuunnitelmaan ja toimilupahakemuksen käsittelevän jäsenvaltion asettamien myöntämisedellytysten täyttymiseen.

5 artikla

Jälleenvakuutusyrityksen yhtiömuoto

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että jälleenvakuutusyritykset, jotka hakevat toimilupaa, ovat yhtiömuodoltaan jokin liitteessä I mainituista.

Jälleenvakuutusyritys voi olla yhtiömuodoltaan *myös asetuksen* (EY) N:o 2157/2001¹ määritelmän mukainen eurooppayhtiö.

2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa perustaa julkisoikeudellisia yrityksiä, sikäli kuin näiden yritysten tavoitteena on harjoittaa jälleenvakuutusliikettä vastaavilla edellytyksillä kuin yksityisoikeudelliset yritykset.

6 artikla

Edellytykset

Kotijäsenvaltion on vaadittava, että jälleenvakuutusyritykset, jotka hakevat toimilupaa:

- a) rajoittavat liiketoimintansa jälleenvakuutustoimintaan ja siitä välittömästi johtuvaan liiketoimintaan; ne voivat hoitaa myös vakuutusholdingyhtiön tehtäviä ja harjoittaa direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun rahoitusalan toimintaan liittyvää toimintaa;

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 2157/2001, annettu 8 päivänä lokakuuta 2001, eurooppayhtiön (SE) säännöistä (EYVL L 294, 10.11.2001, s. 1), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 885/2004 (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 1).

- b) esittävät 11 artiklan mukaisen toimintasuunnitelman;
- c) omistavat 40 artiklan 2 kohdassa säädetyn vähimmäistakuurahaston; ja
- d) ovat sellaisten henkilöiden tosiasiallisesti johtamia, jotka täyttävät hyvää mainetta, ammattipätevyyttä tai -kokemusta koskevat edellytykset.

7 artikla
Läheiset sidokset

1. Jos jälleenvakuutusyrityksen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan vain, jos sidos ei estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa, jos yhteen tai useampaan jälleenvakuutusyritykseen läheisesti sidoksissa olevaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava jälleenvakuutusyrityksiä toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen, että kohdassa 1 tarkoitettuja edellytyksiä noudatetaan jatkuvasti.

8 artikla
Jälleenvakuutusyrityksen kotipaikka

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jälleenvakuutusyritysten kotipaikka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa kuin niiden sääntömääräinen kotipaikka.

9 artikla
Vakuutusehdot ja vakuutusmaksut

1. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita pitämästä edelleen voimassa tai antamasta lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa edellytetään perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen hyväksymistä ja muiden tavanomaiseen valvontaan kuuluvien tarpeellisten asiakirjojen tiedoksi antamista.

2. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa antaa säännöksiä, joissa vaaditaan niiden vakuutussopimusten yleisten ja erityisten vakuutusehtojen, vakuutusmaksujen sekä lomakkeiden ja muiden sellaisten painettujen asiakirjojen ennalta hyväksymistä tai järjestelmällistä ilmoittamista, joita jälleenvakuutusyritys aikoo käyttää asioidessaan vakuutuksen luovuttavien tai edelleenvakuuttavien yritysten kanssa.

10 artikla
Markkinoiden taloudelliset tarpeet

Jäsenvaltiot eivät voi vaatia, että toimilupahakemusta käsiteltäessä on otettava huomioon markkinoiden taloudelliset tarpeet.

11 artikla
Toimintasuunnitelma

1. Edellä 6 artiklan b kohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman on sisällettävä seuraavat tiedot tai selvitykset:

- a) niiden riskien laatu, joita jälleenvakuutusyritys aikoo kattaa,
- b) jälleenvakuutusjärjestelyt, joista jälleenvakuutusyritys aikoo sopia luovuttavien yritysten kanssa,
- c) edelleenvakuutusta koskevat pääperiaatteet,

- d) erät, joista koostuu vähimmäistakuurahasto,
- e) hallinnon ja myyntiverkon arvioidut perustamiskustannukset ja niiden kattamiseen tarkoitettut varat.

2. *Edellä 1 kohdan* vaatimusten lisäksi toimintasuunnitelman on sisällettävä kolmelta ensimmäiseltä tilikaudelta:

- a) arviot muista hallintokustannuksista kuin perustamiskustannuksista, erityisesti juoksevista yleiskuluista ja palkkioista,
- b) arviot vakuutusmaksuista ja korvauksista,
- c) taseen kehittymistä koskeva ennuste,
- d) arviot vastuuvelan ja solvenssimarginaalin kattamiseen tarkoitetuista varoista.

12 artikla

Määräomistusyhteysia omistavat osakkeenomistajat ja jäsenet

Kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa jälleenvakuutusliikkeen aloittamiseen, ennen kuin niille on ilmoitettu niiden suoraan tai välillisesti omistajina tai jäseninä olevien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden nimet, joilla on määräomistusyhteys, ja näiden omistusyhteysien määrät.

Samojen viranomaisten on evättävä toimilupa, jos viranomaiset, ottaen huomioon, että on tarpeen turvata jälleenvakuutusyrityksen vakaa ja järkevä johtaminen, eivät ole vakuuttuneita kyseisten osakkeenomistajien tai jäsenten pätevydestä.

13 artikla
Toimiluvan epäävä päätös

Päätös, jolla toimilupa evätään, on yksityiskohtaisesti perusteltava ja annettava tiedoksi yritykselle.

Jäsenvaltion on säädettävä, että mahdollinen epäävä päätös voidaan saattaa 53 artiklan nojalla tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Samoin on säädettävä myös niissä tapauksissa, joissa toimivaltaiset viranomaiset eivät ole käsitelleet toimilupahakemusta kuuden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

14 artikla
Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ennakolta

1. Kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään jälleenvakuutusyritykselle,
 - a) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritys; tai
 - b) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
 - c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä.
2. Luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavaa toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään jälleenvakuutusyritykselle,

- a) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryritys; tai
- b) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä.

3. *Edellä* 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on ilmoitettava toisilleen kaikki osakkeenomistajien sopivuutta sekä johtajien mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä muiden toimiluvan myöntämiseen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten sekä toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.

III OSASTO JÄLLEENVAKUUTUSLIIKKEEN HARJOITTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

1 LUKU

Taloudellisen valvonnan periaatteet ja menetelmät

1 jakso

Toimivaltaiset viranomaiset ja yleiset säännöt

15 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja valvonnan kohde

1. Jälleenvakuutusyrityksen talouden valvonta, sellaisen liiketoiminnan valvonta mukaan luettuna, jota yritys harjoittaa joko sivukonttoreiden välityksellä tai palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella, kuuluu yksinomaan kotijäsenvaltion toimivaltaan.

Jos vastaan ottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on perusteet katsoa, että jälleenvakuutusyrityksen liiketoiminta saattaa vaikuttaa sen vakavaraisuuteen, niiden on ilmoitettava asiasta kyseisen jälleenvakuutusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Kotijäsenvaltion viranomaisten on todennettava, noudattaako jälleenvakuutusyritys tässä direktiivissä määriteltyjä vakavaraisuussääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun talouden valvontaan kuuluu erityisesti jälleenvakuutusyrityksen koko liiketoiminnan vakavaraisuuden, vakuutusteknisen vastuun ja sitä kattavien varojen tarkastaminen kotijäsenvaltiossa annettujen määräysten tai noudatettujen menettelyjen mukaisesti yhteisön tasolla annettujen säännösten nojalla.

3. Jälleenvakuutusyrityksen kotijäsenvaltio ei voi kieltäytyä hyväksymästä jälleenvakuutusyrityksen tekemää edelleenvakuutussopimusta, jonka jälleenvakuutusyritys on tehnyt tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneen jälleenvakuutusyrityksen tai direktiivien 73/239/ETY tai 2002/83/EY mukaisesti toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen kanssa syistä, jotka liittyvät suoraan kyseisen jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusyrityksen vakavaraisuuteen.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisella jälleenvakuutusyrityksellä on asianmukainen hallinto- ja kirjanpitojärjestelmä sekä asianmukainen sisäinen tarkastusmenettely.

16 artikla

Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivukonttoreiden valvonta

Jäsenvaltion, jossa sivukonttori sijaitsee, on säädettävä, että kun toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut jälleenvakuutusyritys harjoittaa liiketoimintaansa sivukonttorin välityksellä, kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan siitä ensiksi sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa sivukonttori sijaitsee, tarkastaa itse tai tähän tarkoitukseen valtuuttamiensa henkilöiden välityksellä paikalla yrityksen talouden valvonnalle tarpeellisia tietoja. Sen jäsenvaltion viranomaiset, jossa sivukonttori sijaitsee, voivat osallistua tähän tarkastamiseen.

17 artikla

Tilinpäätöstiedot, toiminnan vakautta koskevat tiedot ja tilastotiedot: valvontaa koskeva toimivalta

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kaikki jälleenvakuutusyritykset, joiden kotipaikka on sen alueella, laativat yrityksen koko toiminnan, taloudellisen aseman ja vakavaraisuuden kattavan tilinpäätöksen.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jälleenvakuutusyritykset, joilla on kotipaikka sen alueella, toimittavat määräajoin asiakirjat ja tilastolliset asiakirjat, jotka ovat tarpeen valvontaa varten. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen tiedoksi kaikki valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja tiedot.
3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittava toimivalta ja keinot niiden jälleenvakuutusyritysten liiketoiminnan valvomiseksi, joilla on kotipaikka sen alueella, kyseisten alueiden ulkopuolella harjoitettava liiketoiminta mukaan luettuna. Toimivaltaisille viranomaisille on erityisesti annettava valtuudet:
 - a) perehtyä yksityiskohtaisesti jälleenvakuutusyrityksen tilaan ja koko liiketoimintaan muun muassa keräämällä tietoja tai vaatimalla jälleen- ja edelleenvakuutusliikettä koskevien asiakirjojen esittämistä sekä suorittamalla tarkastuksia paikalla jälleenvakuutusyrityksen toimitiloissa;
 - b) toteuttaa jälleenvakuutusyrityksen, sen johtokunnan jäsenten tai johtajien tai yrityksessä määräysvaltaa käyttävien henkilöiden osalta kaikki asianmukaiset ja tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jälleenvakuutusyrityksen liiketoiminta on niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaista, joita jälleenvakuutusyrityksen on noudatettava kussakin jäsenvaltiossa;
 - c) turvata näiden toimenpiteiden toteuttaminen, jos tarpeellista pakkotoimin ja tarvittaessa oikeusteitse.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus saada edustajien hallussa olevia sopimuksia koskevat tiedot.

18 artikla Vakuutuskannan luovutus

Kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin kunkin jäsenvaltion on annettava jälleenvakuutusyrityksille, joiden kotipaikka on sen alueella, lupa luovuttaa joko sijoittautumisoikeuden tai palveluiden tarjonnan vapauden perusteella tehtyjen vakuutussopimustensa vakuutuskanta kokonaan tai osittain yhteisön alueelle sijoittautuneelle vastaanottavalle yritykselle, jos vastaanottavan yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat, että jälkimmäisellä yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen 3 luvussa tarkoitettu riittävä solvenssimarginaali.

2 jakso Määräomistusyhteydet

19 artikla Osuuksien hankkiminen

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka aikoo hankkia omistukseensa suoraan tai välillisesti määräomistusyhteyden jälleenvakuutusyrityksestä, on ilmoitettava ennalta tästä omistusyhteydestä ja omistusyhteyden määrästä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Kyseisen luonnollisen tai oikeushenkilön on myös ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan lisätä määräomistusyhteyttään siten, että hänen osuutensa äänistä tai osakepääomasta on vähintään 20, 33 tai 50 prosenttia tai suurempi taikka siten, että jälleenvakuutusyrityksestä tulee tämän tytäryritys.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on enintään kolme kuukautta ensimmäisessä alakohdassa säädetyin ilmoituksen päivämäärästä vastustaa kyseistä suunnitelmaa, jos ne eivät ole kyseisen jälleenvakuutusyrityksen järkevän ja vakaan johtamisen huomioon ottamiseksi vakuuttuneita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun henkilön pätevyydestä. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät vastusta kyseistä suunnitelmaa, ne voivat vahvistaa enimmäismääräajan kyseisen hankkeen toteuttamiselle.

20 artikla Rahoitusalan yritysten hankkimat osuudet

Jos 19 artiklassa tarkoitettujen osuuksien ostaja on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, luottolaitos tai sijoituspalveluyritys taikka sellaisen yrityksen emoyritys taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa yrityksessä, ja jos yrityksestä tulee mainitun yritysoston myötä ostajan tytäryritys tai se joutuu ostajan määräysvaltaan, yritysostoa on arvioitava direktiivin 14 artiklassa tarkoitettussa ennakkokuulemisessa.

21 artikla Luopumiset

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka aikoo luopua suorasta tai välillisestä määräomistusyhteydestä jälleenvakuutusyrityksessä, on ilmoitettava ennalta siitä ja arvioidun omistusyhteyden määrästä kyseisen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Kunkin luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan vähentää määräomistusyhteyttään siten, että tämän osuus äänivallasta tai osakepääomasta on vähemmän kuin 20, 33 tai 50 prosenttia tai siten, että jälleenvakuutusyritys lakkaa olemasta tämän tytäryritys.

22 artikla Jälleenvakuutusyrityksen toimivaltaiselle viranomaiselle antama ilmoitus

Kun jälleenvakuutusyritykset ovat saaneet tiedon niiden omaa pääomaa koskevien omistusyhteyksien hankinnoista tai luovuttamisista, joiden vuoksi osuus on 19 ja 21 artiklassa tarkoitettua rajoitusta suurempi tai pienempi, niiden on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Jälleenvakuutusyritysten on myös vähintään kerran vuodessa ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille määräomistusyhteyksiä omistavien osakkaiden tai jäsenten nimet sekä kyseisten omistusten suuruudet sellaisina kuin ne ilmenevät vuosittaisessa yhtiökokouksessa käytettävissä olevista tiedoista tai pörssilistalla olevaa yhtiöitä koskevien velvoitteiden perusteella saaduista tiedoista.

23 artikla

Määräomistusyhteydet: toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tapauksissa, joissa 19 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden määräämisvalta on omiaan haittaamaan jälleenvakuutusyrityksen järkevää ja vakaata hoitoa, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tämän tilanteen lopettamiseksi. Näihin toimenpiteisiin voivat kuulua esimerkiksi kieltö, johtokunnan jäseniin ja johtajiin kohdistetut seuraamukset tai kyseisten osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin liittyvän äänivallan käytön väliaikainen keskeyttäminen.

Samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata 19 artiklassa tarkoitettua ennakoilmoitusvelvoitetta. Jos omistusyhteys on hankittu toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on muista käytettävistä seuraamuksista huolimatta määrättävä joko vastaavan äänivallan käyttämisen keskeyttämisestä tai määrättävä annettujen äänien mitätöinnistä taikka mahdollisuudesta mitätöidä ne.

3 jakso

Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

24 artikla

Velvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikkia henkilöitä, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, ja toimivaltaisten viranomaisten puolesta toimivia tilintarkastajia ja asiantuntijoita koskee salassapitovelvollisuus.

Salassapitovelvollisuuden mukaan luottamuksellisia tietoja, jotka nämä saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, jossa kyseistä jälleenvakuutusyritystä ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.

2. Jos jälleenvakuutusyritys on kuitenkin asetettu konkurssiin tai tuomioistuimen määräämään selvitystilaan, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske yrityksen pelastamisessa mukana olevia kolmansia, voidaan kuitenkin luovuttaa siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä.

25 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto

Mitä 24 artiklassa säädetään ei estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tietoja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavien direktiivien mukaisesti. Näitä tietoja koskee 24 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.

26 artikla

Yhteistyösopimukset kolmansien maiden kanssa

Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyösopimuksia, jotka koskevat tietojenvaihtoa kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tai kolmansien maiden 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen viranomaisten ja elinten kanssa vain, jos luovutettujen tietojen salassapito taataan vähintään tässä jaksossa esitetyllä tavalla. Tietojenvaihdon on tapahduttava mainittujen viranomaisten tai elinten valvontatehtävän hoitamiseksi.

Jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman niiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, jotka ovat ne luovuttaneet, eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

27 artikla
Luottamuksellisten tietojen käyttö

Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 24 ja 25 artiklan nojalla, voivat käyttää tietoja tehtäviensä hoitamisessa ainoastaan:

- a) tarkastaakseen, onko jälleenvakuutusliikkeen aloittamista koskevat edellytykset täytetty, ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa erityisesti vakuutusteknisen vastuuvelan, solvenssimarginaalin, hallinto- ja kirjanpito menetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien osalta, tai
- b) määrätäkseen seuraamuksia,
- c) haettaessa muutosta toimivaltaisten viranomaisten päätökseen hallinnollisessa muutoksenhaussa, taikka
- d) tuomioistuinmenettelyissä, jotka on aloitettu 53 artiklan mukaisesti tai tämän direktiivin tai muiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevien direktiivien erityissännösten mukaisesti.

28 artikla
Tietojenvaihto muiden viranomaisten kanssa

1. Mitä **24 ja 27** artiklassa säädetään ei estä tietojen vaihtoa jäsenvaltiossa, kun samassa jäsenvaltiossa on kaksi tai useampia toimivaltaisia viranomaisia, tai jäsenvaltioiden kesken, kun tietoja vaihtavat toimivaltaiset viranomaiset ja:

- a) luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten virallisesta valvonnasta vastaavat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavat viranomaiset,
- b) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten selvitystila- ja konkurssimenettelyihin sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvat elimet, ja

- c) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisistä tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt,

valvontatehtävien hoitamiseksi tai näiden tehtävien hoitamiseksi välttämättömien tietojen luovuttamiseksi elimille, jotka hoitavat pakollista purkamismenettelyä tai takuurahastoa. Näiden viranomaisten, elinten ja henkilöiden saamia tietoja koskee 24 artiklassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus.

2. Sen estämättä, mitä 24–27 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja

- a) sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvien elinten valvonnasta, tai
- b) sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta, tai
- c) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten laillisuusvalvonnasta vastaavien riippumattomien vakuutusmatemaatikkojen kesken ja näiden vakuutusmatemaatikkojen valvonnasta vastuussa olevien elinten kesken.

Ensimmäisen alakohdan säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- a) tietojenvaihdon tarkoituksena on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun valvonnan tai laillisuusvalvonnan harjoittaminen,
- b) näin saatuja tietoja koskee 24 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus,
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja ne voidaan tarvittaessa luovuttaa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja elinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

3. Sen estämättä, mitä 24–27 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden ja eheyden lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka lainsäädännön mukaisesti ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

Ensimmäisen alakohdan säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- a) tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tehtävän hoitamiseen,
- b) näin saatuja tietoja koskee 24 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus,
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut viranomaiset tai toimielimet turvautuvat jäsenvaltiossa havainto- tai tutkintatehtävänsä hoitamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, ensimmäisessä alakohdassa säädetty oikeus vaihtaa tietoja voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa säädetyin edellytyksin.

Toisen alakohdan viimeisen luetelmakohdan soveltamista varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten ja elinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

29 artikla

Tietojen toimittaminen keskuspankeille ja rahapoliittisille viranomaisille

Tämä jakso ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta keskuspankeille ja muille elimille, jotka hoitavat vastaavaa tehtävää rahapoliittisina viranomaisina, ja tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja. Tämä jakso ei myöskään estä näitä viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 27 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.

Näin saatuja tietoja koskee tässä jaksossa säädetty salassapitovelvollisuus.

30 artikla

Tietojen antaminen rahoituslainsäädännöstä vastaaville hallintoyksiköille

Sen estämättä, mitä 24 ja 27 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat lainsäädännössä säädetyin edellytyksin sallia tiettyjen tietojen antamisen muille keskushallinnon yksiköille, jotka vastaavat luotto- ja rahoituslaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden yksiköiden toimeksiannosta toimiville tarkastajille.

Tietoja voidaan kuitenkin antaa vain, jos se on tarpeen toiminnan vakauden valvomiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 25 artiklan ja 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä 16 artiklassa tarkoitetuissa paikalla tehdyissä tarkastuksissa saatuja tietoja ei saa antaa tässä *artiklassa* tarkoitetuissa tapauksissa, jollei siihen ole saatu nimenomaista suostumusta tiedot luovuttaneilta toimivaltaisilta viranomaisilta tai sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa paikalla tehtävä tarkastus on tehty.

4 jakso
Tilintarkastajien velvollisuudet

31 artikla
Tilintarkastajien velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että jokainen henkilö, jolle on myönnetty *toimilupa direktiivin 84/253/ETY*¹ mukaisesti ja joka hoitaa *jälleenvakuutusyrityksessä direktiivin 78/660/ETY*² 51 artiklassa, *direktiivin 83/349/ETY* 37 artiklassa tai *direktiivin 85/611/ETY*³ 31 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kyseistä yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä hoitaessaan ja jotka voivat:

- a) olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten toiminnan harjoittamista, tai
- b) vaikuttaa jälleenvakuutusyrityksen toiminnan jatkumiseen, tai
- c) johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varausten esittämiseen.

Kyseinen henkilö on myös velvollinen ilmoittamaan seikoista ja päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa hoitaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräysvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen jälleenvakuutusyritykseen, jossa hän hoitaa edellä mainittua tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen luovuttamista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 84/253/ETY mukaisesti toimiluvan saanut henkilö luovuttaa 1 kohdassa tarkoitettua merkityksellisen tiedon tai päätöksen toimivaltaiselle viranomaiselle, eikä tästä aiheudu seuraamuksia kyseiselle henkilölle.

¹ *Kahdeksas neuvoston direktiivi 84/253/ETY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 1984, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, lakisääteisten tilintarkastusten suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden hyväksymisestä (EYVL L 126, 12.5.1984, s. 20).*

² *Neljäs neuvoston direktiivi 78/660/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä (EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/51/EY.*

³ *Neuvoston direktiivi 85/611/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*

2 LUKU

Vakuutusteknistä vastuuelkaa koskevat säännöt

32 artikla

Vakuutusteknisen vastuuelan muodostaminen

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että jokainen jälleenvakuutusyritys muodostaa riittävän vakuutusteknisen vastuuelan suhteessa sen koko liiketoimintaan.

Tämän vakuutusteknisen vastuuelan määrä määräytyy direktiivillä 91/674/ETY annettujen sääntöjen mukaisesti. Kotijäsenvaltio voi tarvittaessa antaa yksityiskohtaisempia sääntöjä direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot eivät saa käyttää tai ottaa käyttöön bruttovarausjärjestelmää, joka edellyttää varojen sitomista saamatta jääneiden vakuutusmaksujen ja korvausvastuun kattamiseksi, jos jälleenvakuuttaja on tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanut jälleenvakuutusyritys tai direktiivien 73/239/ETY tai 2002/83/EY nojalla toimiluvan saanut vakuutusyritys.

3. Jos kotijäsenvaltio sallii vakuutusteknisen vastuuelan kattamisen saatavilla jälleenvakuuttajilta, jotka eivät ole saaneet toimilupaa tämän direktiivin nojalla, tai vakuutusyrittäjiltä, jotka eivät ole saaneet toimilupaa direktiivien 73/239/ETY tai 2002/83/EY nojalla, sen on määritettävä *tällaisten saatavien hyväksymisen edellytykset*.

33 artikla

Tasointuvastuut

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava jokaista jälleenvakuutusyrittästä, joka jälleenvakuuttaa direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevan A kohdan luokkaan 14 kuuluvia riskejä, muodostamaan tasointuvastuun tasaamaan mahdollista teknistä alijäämää tai keskimääräistä korkeampaa vahinkosuhdetta tässä luokassa tilikauden päättyessä.

2. Luottojälleenvakuutuksen tasointuvastuu on laskettava kotijäsenvaltion antamien sääntöjen mukaisesti käyttämällä yhtä direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevassa D kohdassa mainituista neljästä keskenään vertailukelpoisesta menetelmästä.

3. Kotijäsenvaltio voi vapauttaa luottovakuutusliikkeen jälleenvakuutustoiminnan tasoitusvastuun muodostamista koskevasta velvollisuudesta ne jälleenvakuutusyritykset, joiden luottovakuutusliikkeen jälleenvakuutustoiminnasta saatavat vakuutusmaksut ovat enintään 4 prosenttia kaikista niiden saamista vakuutusmaksuista ja enintään 2 500 000 EUR.

4. Kotijäsenvaltio voi myös vaatia jokaista jälleenvakuutusyritystä muodostamaan tasoitusvastuun muille riskiluokille kuin luottojälleenvakuutuksille. Tasoitusvastuut on laskettava kotijäsenvaltiossa voimassa olevien sääntöjen mukaisesti.

34 artikla

Vakuutusteknisen vastuuvelan kattavat varat

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava jokaista jälleenvakuutusyritystä sijoittamaan 33 artiklan mukaisen vakuutusteknisen vastuuvelan ja tasoitusvastuut kattavat varat seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) ***varoissa on otettava huomioon jälleenvakuutusyrityksen harjoittaman liiketoiminnan laatu ja erityisesti odotettavissa olevien korvausmaksujen luonne, määrä ja kesto sijoitusten riittävyden, likviditeetin, varmuuden, laadun, kannattavuuden ja yhteensopivuuden turvaamiseksi;***
- b) ***jälleenvakuutusyrityksen on varmistettava, että varat on sijoitettu monipuolisesti ja riittävän hajautetusti ja ne antavat yritykselle mahdollisuuden mukautua riittävässä määrin muuttuviin taloudellisiin olosuhteisiin ja erityisesti rahoitus- ja kiinteistömarkkinoiden kehitykseen tai vaikutuksiltaan merkittäviin katastrofeihin. Yrityksen on arvioitava epävakaisten markkinaolosuhteiden vaikutus näihin varoihin ja monipuolistettava varoja siten, että se vähentää tätä vaikutusta;***
- c) ***sijoitukset varoihin, joita ei saa käyttää kaupankäyntiin säännellyillä rahoitusmarkkinoilla, on pidettävä joka tapauksessa vakaalla tasolla;***

- d) *sijoitukset johdannaisinstrumentteihin ovat mahdollisia, mikäli ne auttavat pienentämään sijoitusriskejä tai helpottavat sijoitussalkun tehokasta hallintaa. Ne on arvioitava vakaalla tasolla ottaen huomioon perustana olevat varat ja ne on otettava mukaan laitoksen omaisuuden arvostukseen. Laitoksen on myös vältettävä yhdestä ainoasta vastapuolesta ja muista johdannaisoperaatioista johtuvaa liiallista riskiä;*
- e) *varat on hajautettava asianmukaisesti, jotta vältetään liiallinen riippuvuus tietyistä varoista, liikkeellelaskijasta tai yritysryhmästä ja riskin kasaantuminen koko vakuutuskannassa. Saman liikkeellelaskijan tai samaan yritysryhmään kuuluvien liikkeellelaskijoiden liikkeelle laskemiin varoihin sijoittaminen ei saa asettaa yritystä alttiiksi liialliselle riskin keskittymiselle.*

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta e alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia valtion obligaatioihin tehtäviin sijoituksiin.

2. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia niiden alueella toimivia jälleenvakuutusyrityksiä sijoittamaan tietyntyyppisiin varoihin.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa niiden alueella toimivien jälleenvakuutusyritysten tai niiden sijoitusjohtajan tekemien sijoituspäätösten ehdoksi minkäänlaista ennakkohyväksyntää tai järjestelmällistä ilmoitusvelvollisuutta.

4. Sen estämättä, mitä 1–3 kohdassa säädetään, kotijäsenvaltio voi antaa seuraavat määrälliset säännöt jokaiselle jälleenvakuutusyritykselle, jonka päätoimipaikka sijaitsee sen alueella, mikäli ne ovat vakaasti perusteltuja:

- a) *sijoittaminen muissa valuutoissa kuin niissä, joilla vakuutustekninen vastuuvetka on tehty, pitäisi rajoittaa 30 prosenttiin vakuutusteknisen vastuuvetkan bruttokokonaismäärästä;*
- b) *vakuutusteknisen vastuuvetkan bruttokokonaismäärän sijoittaminen osakkeisiin ja muihin osakkeeseen rinnastettaviin arvopapereihin, joukkovelkakirjoihin ja muihin raha- ja pääomamarkkinavälineisiin, jotka eivät ole vaihdantakelpoisia säännellyillä markkinoilla, pitäisi rajoittaa 30 prosenttiin;*

- c) *kotijäsenvaltio voi vaatia jokaista jälleenvakuutusyritystä sijoittamaan enintään 5 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan bruttokokonaismäärästä saman yrityksen osakkeisiin, muihin osakkeeseen rinnastettaviin arvopapereihin, joukkovelkakirjoihin ja muihin raha- ja pääomamarkkinavälineisiin ja enintään 10 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan bruttokokonaismäärästä samaan yritysryhmään kuuluvien yritysten osakkeisiin, muihin osakkeeseen rinnastettaviin arvopapereihin, joukkovelkakirjoihin ja muihin raha- ja pääomamarkkinavälineisiin.*
5. *Kotijäsenvaltion on päätettävä myös yksityiskohtaisemmista säännöistä, joissa määritellään ehdot, joilla erillisyyhtiöstä saatavia korvaussummia voidaan käyttää vakuutusteknisten vastuuvelkojen kattamiseen tarkoitettuina varoina tämän artiklan mukaisesti.*

3 LUKU

Solvenssimarginaalia ja takuurahastoa koskevat säännöt

1 jakso

Käytettävissä oleva solvenssimarginaali

35 artikla

Yleissääntö

Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että jokaisella jälleenvakuutusyrityksellä, jonka kotipaikka on sen alueella, on jatkuvasti käytettävissä riittävä ja vähintään tämän direktiivin vaatimusten mukaista vastaava solvenssimarginaali suhteessa sen koko liiketoimintaan.

36 artikla

Hyväksyttävät erät

1. Käytettävissä olevan solvenssimarginaalin muodostavat jälleenvakuutusyrityksen varat, joista on vähennetty kaikki ennakoitavissa olevat vastuut sekä aineettomat erät, seuraavat erät mukaan luettuina:
- a) maksettu osakepääoma tai keskinäisen jälleenvakuutusyrityksen osalta takuupääoma lisättyinä osakastileillä, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

- (i) perustamiskirjassa ja yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, että näiltä tileiltä voidaan suorittaa maksuja jäsenille vain, jos se ei aiheuta käytettävissä olevan solvenssimarginaalin pienenemistä alle vaaditun tason, tai yrityksen tultua puretuksi, jos kaikki yrityksen muut velat on maksettu;
 - (ii) perustamiskirjassa ja yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, että kaikista i alakohdassa tarkoitetuista maksuista, jotka suoritetaan muutoin kuin yksittäisen osakkuuden päättymisen vuoksi, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta aikaisemmin ja että nämä voivat tämän määräajan kuluessa kieltää maksun; ja
 - (iii) perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen asiaa koskevia määräyksiä voidaan muuttaa vasta, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne vastusta muutosta, jollei i ja ii *alakohdassa* esitetystä vaatimuksista muuta johdu;
- b) sidotut ja vapaat rahastot ja varaukset, jotka eivät vastaa vakuutusliikkeistä johtuvia velvoitteita ***tai on luokiteltu tasoitusvastuuksi***;
- c) siirtyvä voitto tai tappio sen jälkeen kun siitä on vähennetty maksettavat osingot.
2. Käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetään jälleenvakuutusyrityksen omistuksessa suoraan olevien omien osakkeiden määrä.

Sellaisten jälleenvakuutusyritysten osalta, jotka diskonttaavat tai tekevät vähennyksen vahinkovakuutuksen korvausvastuuta koskevaan vastuuelkaansa sijoitustoiminnan tuoton huomioon ottamiseksi direktiivin 91/674/ETY 60 artiklan 1 kohdan g alakohdassa sallitulla tavalla, käytettävissä olevaa solvenssimarginaalia alennetaan määrällä, joka saadaan vähentämällä tilinpäätöksen liitetiedoissa ilmoitetusta vastuuelasta ennen diskonttausta tai vähennystä se vastuuelan määrä, joka on diskontattu tai johon on tehty vähennys. Tämä oikaisu on tehtävä kaikkien direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevassa A kohdassa lueteltujen riskien osalta, lukuun ottamatta kyseisen liitteen luokissa 1 ja 2 lueteltuja riskejä. Muiden kuin kyseisen liitteen 1 ja 2 vakuutusluokkien osalta vastuuelkaan sisältyvien eläkkeiden diskonttausta ei tarvitse oikaista.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisten vähennysten lisäksi käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista on vähennettävä myös seuraavat erät:

- a) omistusyhteydet, jotka jälleenvakuutusyrityksellä on seuraavissa yrityksissä ja yhteisöissä:
- (i) direktiivin 73/239/ETY 6 artiklassa, direktiivin 2002/83/EY 4 artiklassa tai direktiivin 98/78/EY 1 artiklan b kohdassa tarkoitetuissa vakuutusyrityksissä,
 - (ii) tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitetuissa jälleenvakuutusyrityksissä tai direktiivin 98/78/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yhteisöön kuulumattoman maan jälleenvakuutusyrityksessä,
 - (iii) direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i alakohdassa tarkoitetuissa vakuutusholdingyhtiöissä,
 - (iv) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa luottolaitoksissa ja rahoituslaitoksissa,
 - (v) *sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun* neuvoston direktiivin 93/22/ETY¹ 1 artiklan 2 kohdassa ja *sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun* neuvoston direktiivin 93/6/ETY² 2 artiklan 4 ja 7 kohdassa tarkoitetuissa sijoituspalveluyrityksissä ja luottolaitoksissa;
- b) seuraavat jälleenvakuutusyrityksen a alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joissa sillä on omistusyhteys, omistamat erät:
- (i) 4 kohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet,
 - (ii) direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet,

¹ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/87/EY (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).*

² EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*

- (iii) direktiivin 2000/12/EY 35 artiklassa ja 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat saamiset ja välineet.

Jos omistusosuudet toisessa luottolaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä, rahoituslaitoksessa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä tai vakuutushallintayhtiössä omistetaan väliaikaisesti kyseisen yrityksen tai laitoksen uudelleenorganisoimiseksi ja pelastamiseksi toteutettavaa taloudellista auttamistoimenpidettä varten, toimivaltainen viranomainen voi poiketa neljännen alakohdan a ja b alakohdan vähennyssäännöksistä.

Vaihtoehtona jälleenvakuutusyrityksen luottolaitoksissa, sijoituspalveluyrityksissä ja rahoituslaitoksissa omistamien neljännen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen erien vähentämiseksi jäsenvaltiot voivat sallia jälleenvakuutusyritystensä soveltavan soveltuvin osin direktiivin 2002/87/EY liitteessä I tarkoitettuja menetelmiä 1, 2 ja 3. Menetelmää 1 (tilinpäätösten konsolidointi) sovelletaan vain, jos toimivaltainen viranomainen luottaa konsolidoinnin kohteeksi otettavien yksiköiden yhdenmukaiseen hallinnointiin ja sisäisten tarkastusten tasoon. Valittua menetelmää on sovellettava johdonmukaisesti eri aikoina.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tässä direktiivissä säädetyn solvenssimarginaalin laskemisen osalta direktiivin 98/78/EY mukaisen lisävalvonnan tai direktiivin 2002/87/EY mukaisen lisävalvonnan kohteena olevien jälleenvakuutusyritysten ei edellytetä vähentävän neljännen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja eräitä, jotka ne omistavat luottolaitoksissa, sijoituspalveluyrityksissä, rahoituslaitoksissa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä tai vakuutushallintayhtiöissä, jotka kuuluvat lisävalvonnan piiriin.

Tässä kohdassa tarkoitetun omistusyhteyksien vähentämisen osalta omistusyhteydellä tarkoitetaan direktiivin 98/78/EY 1 artiklan f kohdan mukaista omistusyhteyttä.

3. Käytettävissä oleva solvenssimarginaali voi muodostua myös seuraavista eristä:

- a) kumulatiivinen etuoikeutettu osakepääoma ja etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat voivat muodostaa enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi; tästä määrästä enintään 25 prosenttia voi olla määräaikaista etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevia lainoja tai määräaikaista kumulatiivista etuoikeutettua osakepääomaa, jos sen varalta, että jälleenvakuutusyritys joutuu konkurssiin tai selvitystilaan, on tehty sitovat sopimukset, joiden perusteella etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevilla lainoilla tai etuoikeutetulla osakepääomalla on kaikkien muiden velkojien saatavia huonompi etuoikeus, eikä niitä makseta takaisin ennen kuin kaikki muut kyseisenä ajankohtana voimassa olevat velat on maksettu.

Etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevan lainan on täytettävä myös seuraavat edellytykset:

- (i) vain täysimääräisesti maksetut varat voidaan ottaa huomioon;
- (ii) määräaikaisten lainojen alkuperäisen erääntymisajan on oltava vähintään viisi vuotta. Jälleenvakuutusyrityksen on viimeistään vuotta ennen erääntymisaikaa esitettävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksyttäväksi suunnitelma siitä, miten käytettävissä oleva solvenssimarginaali aiotaan pitää vaaditulla tasolla tai saattaa sille tasolle erääntymispäivänä, jollei lainan osuutta käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetä asteittain vähintään viiden erääntymispäivää edeltävän vuoden kuluessa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan näiden varojen aikaistettuun takaisinmaksuun edellyttäen, että liikkeeseen laskeva jälleenvakuutusyritys pyytää sitä ja sen käytettävissä oleva solvenssimarginaali ei laske vaadittua tasoa alemmaksi;
- (iii) lainat, joiden erääntymisaikaa ei ole määrätty, on maksettava takaisin noudattaen viiden vuoden irtisanomisaikaa, paitsi siinä tapauksessa, ettei niitä enää pidetä käytettävissä olevan solvenssimarginaalin osana eikä aikaistettu takaisinmaksu edellytä toimivaltaisten viranomaisten ennalta antamaa suostumusta. Jälkimmäisessä tapauksessa jälleenvakuutusyrityksen on ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuusi kuukautta ennen aiottua takaisinmaksupäivää sekä esitettävä käytettävissä oleva ja vaadittu solvenssimarginaali ennen kyseistä takaisinmaksua ja sen jälkeen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan takaisinmaksuun ainoastaan, jos jälleenvakuutusyrityksen käytettävissä oleva solvenssimarginaali ei laske vaadittua tasoa alemmaksi;

- (iv) lainasopimus ei saa sisältää määräystä, jonka mukaan tietyissä muissa olosuhteissa kuin jälleenvakuutusyrityksen likvidaation tapauksessa velka on maksettava takaisin ennen sovittua erääntymispäivää;
 - (v) lainasopimusta voidaan muuttaa ainoastaan, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne vastusta muutosta,
- b) arvopaperit, joiden kesto ei ole määritetty, ja muut rahoitusvälineet, muut kuin a alakohdassa mainitut kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet mukaan luettuina, voivat yhdessä a alakohdassa mainittujen, etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen kanssa muodostaa enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- (i) niitä ei voida maksaa takaisin haltijan aloitteesta eikä ilman toimivaltaisten viranomaisten ennalta antamaa suostumusta;
 - (ii) liikkeeseen laskemista koskevan sopimuksen on annettava jälleenvakuutusyritykselle mahdollisuus lykätä lainan koron maksamista;
 - (iii) lainanantajan saatavilla jälleenvakuutusyritykseltä on oltava kaikkia muita etuoikeudettomien saatavien haltijoita huonompi etuoikeus;
 - (iv) arvopapereiden liikkeeseen laskemista koskevissa asiakirjoissa on määrättävä, että velkaa ja maksamattomia korkoja voidaan käyttää tappioiden kattamiseen siten, että turvataan jälleenvakuutusyrityksen liiketoiminnan jatkuminen;
 - (v) ainoastaan täysimääräisesti maksetut määrät voidaan ottaa huomioon.
4. Jos yritys on tehnyt perustellun hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on suostunut siihen, käytettävissä olevan solvenssimarginaalin voivat muodostaa myös seuraavat erät:

- a) puolet maksamattomasta osakepääomasta tai takuupääomasta, kun siitä on maksettu 25 prosenttia, kuitenkin enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi;
- b) sellaisen keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön tai -yhdistyksen osalta, jonka maksut voivat vaihdella, kaikki ne lisämaksut, jotka se voi vaatia jäseniltä maksettavaksi kyseisenä tilikautena, enintään puolet enimmäismaksujen ja perittyjen maksujen erotuksesta, kuitenkin enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on annettava ohjeet, joissa ilmoitetaan ehdot, joilla lisämaksuvaatimukset voidaan hyväksyä;
- c) omaisuuden arvostuseroista johtuvat varat, jos nämä varat eivät ole luonteeltaan poikkeuksellisia.

5. Lisäksi jos yritys on tehnyt perustellut hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on suostunut siihen, käytettävissä olevan solvenssimarginaalin voivat henkijälleenvakuutustoiminnan osalta muodostaa myös seuraavat erät:

- a) 31 päivään joulukuuta 2009 määrä, jonka osuus yrityksen tulevista voitoista on 50 prosenttia, kuitenkin enintään 25 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista tai vaaditusta solvenssimarginaalista, sen mukaan kumpi on alhaisempi; tulevien voittojen määrä saadaan kertomalla arvioitu vuotuinen voitto vakuutus sopimusten jäljellä olevaa keskimääräistä kautta edustavalla kertoimella; käytettävä kerroin voi olla enintään 6; arvioitu vuotuinen voitto ei saa ylittää direktiivin 2002/83/EY 2 artiklan 1 kohdassa luetellusta toiminnasta viiden viimeisen tilikauden aikana saatujen voittojen aritmeettista keskiarvoa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä tällaisen määrän sisällyttämisen käytettävissä olevaan solvenssimarginaaliin ainoastaan,

- (i) jos toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan vakuutusmatemaatikon laatima kertomus, jossa osoitetaan näiden tulevien voittojen syntymisen todennäköisyys; ja

- (ii) siltä osin kuin tätä osaa *4 kohdan c* alakohdassa tarkoitetuista omaisuuden arvostuseroista muodostuvista tulevista voitoista ei jo ole otettu huomioon;
- b) jos zillmerointia ei suoriteta tai jos zillmerointi on pienempi kuin vakuutusmaksuihin sisältyvä hankintamenon kuormituslisä, erotus zillmeroimattoman tai osittain zillmeroidun vakuutusmaksuvastuun ja sen vakuutusmaksuvastuun välillä, joka on zillmeroitu vakuutusmaksuun sisältyvää hankintamenojen kuormituslisää vastaavan prosentin mukaisesti; tämä määrä voi kuitenkin olla enintään 3,5 prosenttia kaikkien niiden vakuutussummien, joissa zillmerointi on mahdollista, vakuutussummien ja vakuutusmaksuvastuun erotuksesta; erotuksesta vähennetään aktivoitujen hankintamenojen poistamatta oleva osuus.
6. Muutokset 1–5 kohtaan sellaisen kehityksen huomioon ottamiseksi, joka oikeuttaa käytettävissä olevaan solvenssimarginaaliin sisältyvien erien tekniseen tarkistukseen, tehdään tämän direktiivin 55 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä noudattaen.

2 jakso
Vaadittu solvenssimarginaali

37 artikla
Vahinkojälleenvakuutustoiminnan vaadittu solvenssimarginaali

1. Vaaditun solvenssimarginaalin laskentaperusteina ovat joko vuotuiset vakuutusmaksut tai kolmen viimeksi kuluneen tilikauden keskimääräinen korvausmenorasite.

Jos kuitenkin kyseessä on jälleenvakuutusyritys, joka pääasiallisesti vakuuttaa vain luotto-, myrsky-, raesade- tai hallariskejä, on seitsemää viimeistä tilikautta pidettävä keskimääräisen korvausmenorasitteen vertailujaksona.

2. Rajoittamatta 40 artiklan soveltamista vaaditun solvenssimarginaalin määrän on vastattava 3 ja 4 kohdan tuloksia sen mukaan kumpi on korkeampi.

3. Vakuutusmaksuperusteinen tulos lasketaan käyttämällä jäljempänä kuvatulla laskentatavalla saatua vakuutusmaksutulon bruttomäärää tai saatujen vakuutusmaksutuottojen bruttomäärää sen mukaan kumpi on korkeampi.

Direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevassa A kohdassa lueteltujen vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 vakuutusmaksuja korotetaan 50 prosenttia.

Direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevassa A kohdassa luetelluissa vakuutusluokissa 11, 12 ja 13 vakuutusmaksuja voidaan korottaa tämän direktiivin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti enintään 50 prosenttia erityisten jälleenvakuutustoimintojen tai -sopimustyyppien osalta kyseisten toimintojen tai sopimusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi. Jälleenvakuutusliikkeen vakuutusmaksut, vakuutusmaksuihin liittyvät liitännäismaksut mukaan luettuina, jotka ovat eräänntyneet viimeksi kuluneena tilikautena, lasketaan yhteen.

Tästä summasta vähennetään viimeksi kuluneen tilikauden aikana eräänntyneiden, mutta saamatta jääneiden vakuutusmaksujen kokonaismäärä sekä niiden verojen ja veronluonteisten maksujen kokonaismäärä, jotka koskevat tähän summaan sisältyviä vakuutusmaksuja.

Näin saatu määrä jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 50 000 000 EUR ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 18 prosenttia ja jälkimmäisestä 16 prosenttia ja lasketaan ne yhteen.

Näin laskettu summa kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla jälleenvakuutusyrityksen kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävien korvausmenojen summaa, josta on vähennetty edelleenvakuutuksesta saatavat korvaukset, korvausmenojen bruttomäärään; tämän suhdeluvun on kuitenkin aina oltava vähintään 50 prosenttia. ***Jos vakuutusyritys on tehnyt perustellun hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on suostunut siihen, tämän direktiivin 46 artiklassa mainituilta erillisyyhtiöiltä saatavat korvaukset voidaan myös vähentää edelleenvakuutuksena.***

Toimivaltaisten viranomaisten luvalla voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä vakuutusmaksujen kohdentamiseksi.

4. Korvauserusteinen tulos lasketaan seuraavalla tavalla käyttäen direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevassa A kohdassa lueteltujen vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 osalta saatavia, korvausvastuuta ja takaisin saatuja korvauksia, joita korotetaan 50 prosenttia.

Direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevassa A kohdassa luetelluissa vakuutusluokissa 11, 12 ja 13 korvausvastuuta ja takaisin saatuja korvauksia voidaan korottaa tämän direktiivin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti enintään 50 prosenttia erityisten jälleenvakuutustoimintojen tai -sopimustyyppien osalta kyseisten toimintojen tai sopimusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

Maksetut saatavat, vähentämättä niistä edelleenvakuuttajien maksamia saatavia, 1 kohdassa määritellyllä jaksolla lasketaan yhteen.

Näin saatuun summaan lisätään korvausvastuuta koskevan vastuuvelan määrä viimeksi kuluneen tilikauden lopussa.

Tästä summasta vähennetään 1 kohdassa mainittuja jaksoja koskevat takaisin saadut korvaukset.

Jäljellä olevasta summasta vähennetään korvausvastuuta koskevan vastuuvelan määrä laskettuna viimeistä tilikautta, jolta on tehty tilinpäätös, edeltävän toisen tilikauden alussa. Jos 1 kohdassa vahvistettu viiteajanjakso on seitsemän tilikautta, vähennetään korvausvastuuta koskevan vastuuvelan määrä laskettuna viimeistä tilikautta, jolta on tehty tilinpäätös, edeltävän kuudennen tilikauden alussa.

Yksi kolmasosa tai yksi seitsemäsosa näin saadusta kokonaismäärästä (1 kohdassa määritellyn viiteajanjakson mukaisesti) jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 35 000 000 EUR ja toinen yli menevän osan; ensimmäisestä otetaan 26 prosenttia ja jälkimmäisestä 23 prosenttia ja lasketaan ne yhteen.

Näin laskettu summa kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla yrityksen kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävien korvausmenojen summaa, josta on vähennetty edelleenvakuutuksesta saatavat korvaukset, korvausmenojen bruttomäärään; tämän suhdeluvun on kuitenkin aina oltava vähintään 50 prosenttia. ***Jälleenvakuutusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toimittaman todistetun hakemuksen perusteella ja viranomaisen suostumuksella tämän direktiivin 46 artiklassa mainituilta erillisyyhtiöiltä saatavat korvaukset voidaan myös vähentää edelleenvakuutuksena.***

Toimivaltaisten viranomaisten luvalla voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä korvausten, vastuuvelan ja takaisin saatujen korvausten kohdentamiseksi.

5. Jos 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti laskettu vaadittu solvenssimarginaali on alhaisempi kuin edeltävän vuoden vaadittu solvenssimarginaali, vaaditun solvenssimarginaalin on oltava vähintään yhtä suuri kuin edeltävän vuoden vaadittu solvenssimarginaali kerrottuna viimeisen tilikauden lopussa lasketun korvausvastuuta koskevan vastuuvelan määrän ja viimeisen tilikauden alussa lasketun korvausvastuuta koskevan vastuuvelan määrän välisellä suhdeluvulla. Tällöin vastuuvelan määrä on laskettava ilman edelleenvakuutuskorvauksia. Suhdeluku voi kuitenkin olla enintään 1.

6. Lisäksi 3 kohdan kuudennessa alakohdassa ja 4 kohdan kuudennessa alakohdassa mainittuihin osuuksiin sovellettavat prosenttiluvut on alennettava yhteen kolmasosaan teknisesti henkivakuutustoiminnan tavoin harjoitettavan sairausvakuutustoimintaan liittyvän jälleenvakuutustoiminnan tapauksessa, jos

- a) suoritettavat vakuutusmaksut lasketaan sairastuvuustaulukoiden perusteella vakuutusmatemaattisia menetelmiä käyttäen,
- b) eliniän pitenemisen varalta muodostetaan varaus,
- c) riittävän suuren varmuuslisän muodostamiseksi peritään lisämaksua,

- d) vakuutusyrittäjä voi irtisanoa sopimuksen viimeistään kolmannen vakuutusvuoden loppuun mennessä,
- e) sopimuksessa säädetään mahdollisuudesta korottaa vakuutusmaksuja tai alentaa korvaussuorituksia myös voimassa olevien sopimusten osalta.

38 artikla

Henkijälleenvakuutustoiminnan vaadittu solvenssimarginaali

1. ***Henkijälleenvakuutustoiminnan*** vaadittu solvenssimarginaali on määritettävä ***tämän direktiivin 37 artiklan mukaisesti.***
2. ***Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kotijäsenjäsenvaltio voi säätää, että sijoitusrahastoihin ja lisätuihin oikeuttaviin vakuutus sopimuksiin liittyvissä, direktiivin 2002/83/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakuutusten jälleenvakuutusluokissa ja kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa sekä 2 artiklan 2 kohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettussa toiminnassa vaadittu solvenssimarginaali määritetään direktiivin 2002/83/EY 28 artiklan mukaisella tavalla.***

39 artikla

Samanaikaisesti sekä vahinkojälleen- että henkijälleenvakuutustoimintaa harjoittavan jälleenvakuutusyrittäjän vaadittu solvenssimarginaali

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että jokaisella jälleenvakuutusyrittäjällä, joka harjoittaa sekä vahinko- että henkijälleenvakuutustoimintaa, on käytettävissään solvenssimarginaali, joka kattaa sekä vahinko- että henkijälleenvakuutustoiminnan vaadittujen solvenssimarginaalien kokonaismäärän, joka on määritettävä tämän direktiivin 37 ja 38 artiklan mukaisesti.
2. Jos käytettävissä oleva solvenssimarginaali jää alle 1 kohdassa vaaditun tason, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tämän direktiivin 42 ja 43 artiklassa säädetyt toimenpiteet.

3 jakso
Takuurahasto

40 artikla
Takuurahaston määrä

1. Yksi kolmasosa 37–39 artiklassa määritellystä vaaditusta solvenssimarginaalista muodostaa takuurahaston. Rahasto on muodostettava 36 artiklan 1–3 kohdassa sekä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella kyseisen artiklan 4 kohdan c alakohdassa luetelluista eristä.
2. Takuurahaston on kuitenkin oltava vähintään *3 000 000 EUR*.

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että jälleenvakuutusalan kytkösyriyten vähimmäistakuurahaston on oltava vähintään miljoona euroa.

41 artikla
Takuurahaston määrän tarkistaminen

1. Edellä 40 artiklan 2 kohdassa säädetyt euromääräiset määrät on tarkistettava vuosittain, ensimmäisen kerran ...^{*}, Eurostatin julkaisemassa, kaikki jäsenvaltiot kattavassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä tapahtuvien muutosten ottamiseksi huomioon.

Näitä määriä tarkistetaan ilman eri toimenpiteitä siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan yleisessä kuluttajahintaindeksissä tämän direktiivin voimaantulon ja tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja arvo pyöristetään ylöspäin *lähimpään 100 000 EUR:lla jaolliseen määrään*.

Jos prosentuaalinen muutos on viimeisimmän tarkistuksen jälkeen alle 5 prosenttia, tarkistusta ei suoriteta.

2. Komissio ilmoittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkistuksesta ja 1 kohdassa tarkoitetun tarkistetun määrän.

^{*} 64 artiklan 1 kohdassa säädetty täytäntöönpanopäivä.

4 LUKU

Taloudellisissa vaikeuksissa olevat tai säännösten vastaisesti toimivat jälleenvakuutusyritykset ja toimiluvan peruuttaminen

42 artikla

Taloudellisissa vaikeuksissa olevat jälleenvakuutusyritykset

1. Jos jälleenvakuutusyritys ei noudata 32 artiklan säännöksiä, sen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltää varojen vapaan hallinnan ilmoitettuaan aikomuksestaan vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.
2. Jotta sellaisen jälleenvakuutusyrityksen taloudellinen asema, jonka solvenssimarginaali ei ole 37, 38 ja 39 artiklassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten mukainen, voitaisiin palauttaa ennalleen, yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että sen hyväksyttäväksi esitetään tervehdyttämissuunnitelma.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että jälleenvakuutusyrityksen taloudellinen asema heikkenee huomattavasti, se voi poikkeustapauksissa rajoittaa myös yrityksen varojen vapaata hallintaa tai kieltää sen. Toimivaltaisen viranomaisen on sen jälkeen ilmoitettava kaikista toteuttamistaan toimenpiteistä niille muiden jäsenvaltioiden viranomaisille, joiden alueella jälleenvakuutusyritys harjoittaa liiketoimintaansa, ja kyseisten viranomaisten on ensiksi mainitun viranomaisen pyynnöstä toteutettava samat toimenpiteet.

3. Jos solvenssimarginaali ei ole 40 artiklassa määritellyn takuurahaston mukainen, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava jälleenvakuutusyritystä toimittamaan viranomaisen hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Toimivaltainen viranomainen voi myös rajoittaa jälleenvakuutusyrityksen varojen vapaata hallintaa tai kieltää sen kokonaan. Sen on ilmoitettava asiasta kaikkien jäsenvaltioiden viranomaisille, joiden on toteutettava ilmoituksen antaneen viranomaisen pyynnöstä samat toimenpiteet.

4. Jokaisen jäsenvaltion on annettava kaikki tarpeelliset määräykset voidakseen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kieltää alueellaan sijaitsevien varojen vapaan hallinnan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyissä tapauksissa jälleenvakuutusyrityksen kotijäsenvaltion pyynnöstä, jonka on osoitettava ne varat, joihin toimenpiteet kohdistetaan.

43 artikla

Taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on toimivalta vaatia jälleenvakuutusyrityksiltä taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että yritysten jälleenvakuutus sopimuksista johtuvat velvollisuudet ovat uhattuina.

2. Tervehdyttämissuunnitelmassa on oltava vähintään seuraavat tiedot tai selvitykset kolmelta seuraavalta tilikaudelta:

- a) arviot hallintokustannuksista, erityisesti juoksevista yleiskuluista ja palkkioista;
- b) suunnitelma, jossa on yksityiskohtaiset arviot tuloista ja menoista tulevien ja menevien jälleenvakuutusten osalta;
- c) taseen kehittymistä koskeva ennuste;
- d) arviot vakuutusliikkeestä johtuvien velvoitteiden ja vaaditun solvenssimarginaalin kattamiseen tarkoitetuista varoista;
- e) yleinen edelleenvakuutuspolitiikka.

3. Jos jälleenvakuutusyrityksen taloudellinen asema on heikkenemässä ja jälleenvakuutusyrityksen sopimusvelvoitteet ovat uhattuina, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet velvoittaa jälleenvakuutusyritykset pitämään korkeampaa vaadittua solvenssimarginaalia sen varmistamiseksi, että jälleenvakuutusyritys kykenee täyttämään solvenssivaatimukset lähitulevaisuudessa. Korkeamman vaaditun solvenssimarginaalin tason on perustuttava 1 kohdassa tarkoitettuun taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaan.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet alentaa kaikkien käytettävissä olevaan solvenssimarginaaliin hyväksyttävien erien arvoa varsinkin, jos näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia viimeisen tilikauden päättymisen jälkeen.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet pienentää 37, 38 ja 39 artiklan mukaisesti määritettyä edelleenvakuutustoimintaan perustuvaa alennusta solvenssimarginaaliin, jos

- a) edelleenvakuutussopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta;
- b) edelleenvakuutussopimukseen liittyvää riskinsiirtoa ei tapahdu tai se on *rajallista*.

6. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vaatineet jälleenvakuutusyritykseltä 1 kohdan mukaisen taloudellisen aseman tervehtymissuunnitelman, ne eivät saa myöntää 18 artiklan mukaista todistusta, jos ne katsovat, että yrityksen jälleenvakuutussopimuksista johtuvat velvollisuudet ovat uhattuina 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

44 artikla Toimiluvan peruuttaminen

1. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa jälleenvakuutusyritykselle antamansa toimiluvan, jos yritys

- a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu siitä nimenomaisesti tai lopettaa liiketoimintansa yli kuudeksi kuukaudeksi, jollei kyseinen jäsenvaltio ole säättänyt, että toimilupa raukeaa näissä tapauksissa;
- b) ei enää täytä toimiluvan saamisen edellytyksiä;

- c) ei ole voinut määräajassa toteuttaa 42 artiklassa tarkoitettussa tervehdyttämisen- tai rahoitussuunnitelmassa vahvistettuja toimenpiteitä; ja
- d) laiminlyö törkeästi siihen sovellettavan lainsäädännön perusteella sille kuuluvia velvoitteita.

Jos toimilupa peruutetaan tai raukeaa, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet estääkseen sen, että kyseinen yritys aloittaa uuden liiketoiminnan niiden alueella joko sijoittautumisoikeuden tai palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella.

2. Toimiluvan peruuttamispäätös on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle jälleenvakuutusyritykselle.

IV OSASTO **RAJOITETTUA JÄLLEENVAKUUTUSTA JA ERILLISYHTIÖITÄ KOSKEVAT** **SÄÄNNÖKSET**

45 artikla **Rajoitettu jälleenvakuutus**

1. Kotijäsenvaltio voi antaa rajoitetun jälleenvakuutuksen harjoittamista koskevia erityissäännöksiä, jotka koskevat:

- **kaikkiin sopimuksiin sisällytettäviä pakollisia ehtoja;**
- **asianmukaisia hallinto- ja kirjanpitomenettelyjä, riittäviä sisäisiä valvontamekanismeja ja riskinhallintaa koskevia vaatimuksia;**
- **tilinpäätöstietoja, toiminnan vakautta koskevia tietoja ja tilastotietoja;**

- *vakuutusteknisen vastuuvelan määrittelyä, jotta varmistetaan sen asianmukaisuus, luotettavuus ja objektiivisuus;*
 - *vakuutusteknisen vastuuvelan kattavien varojen sijoittamista siten, että otetaan huomioon jälleenvakuutusyrityksen harjoittaman liiketoiminnan laatu ja erityisesti odotettavissa olevien korvausmaksujen luonne, määrä ja kesto sen tekemien sijoitusten riittävyyden, likviditeetin, varmuuden, laadun, kannattavuuden ja yhteensopivuuden turvaamiseksi;*
 - *jälleenvakuutusyrityksiltä rajoitetussa jälleenvakuutuksessa edellytettäviä käytävissä olevaa solvenssimarginaalia, vaadittua solvenssimarginaalia ja vähimmäistakuurahastoa koskevia sääntöjä.*
- 2. Avoimuuden nimissä jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viipymättä kaikki kansallisen lainsäädännön nojalla antamansa 1 kohdan mukaiset säännökset.**

46 artikla

Erillisyhtiöt, jotka vastaavat vakuutusyritysten tai jälleenvakuutusyritysten riskeistä

- 1. Jos jäsenvaltio päättää hyväksyä tässä direktiivissä tarkoitetun erillisyhtiön perustamisen omalle alueelleen, sen on vaadittava virallinen ennakkohyväksyntä.**
- 2. Jäsenvaltion, johon erillisyhtiö perustetaan, on säädettävä tällaisen yhtiön toimintaa koskevat ehdot. Jäsenvaltioiden on erityisesti annettava säännöksiä, jotka koskevat**
- *luvan soveltamisalaa; kaikkiin sopimukseen sisällytettäviä pakollisia ehtoja;*
 - *erillisyhtiötä johtavien henkilöiden hyvää mainetta ja ammattipätevyyttä koskevia edellytyksiä;*

- *määräomistusyhteyksiä erillisyhtiöissä omistavien osakkaiden tai jäsenten soveltuvuustarkastuksia;*
 - *asianmukaisia hallinto- ja kirjanpitomenettelyjä, riittäviä sisäisiä valvontamekanismeja ja riskinhallintaa koskevia vaatimuksia;*
 - *tilinpäätöstietoja, toiminnan vakautta koskevia tietoja ja tilastotietoja;*
 - *erillisyhtiöiden solvenssimarginaalivaatimuksia koskevia sääntöjä.*
- 3. Avoimuuden nimissä jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viipymättä kaikki kansallisen lainsäädännön nojalla antamansa 2 kohdan mukaiset säännökset.**

V OSASTO
SIJOITTAUTUMISOIKEUTTA JA PALVELUIDEN TARJOAMISEN VAPAUTTA
KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

47 artikla

Säännösten vastaisesti toimivat jälleenvakuutusyritykset

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että jälleenvakuutusyritys, jolla on sivukonttori sen alueella tai joka harjoittaa sen alueella liiketoimintaa palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella, ei noudata tässä valtiossa siihen sovellettavia säännöksiä, niiden on vaadittava kyseistä jälleenvakuutusyritystä lopettamaan säännösten vastainen toiminta. Viranomaisten on samanaikaisesti ilmoitettava havainnoistaan kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos jälleenvakuutusyritys edelleenkin rikkoo vastaanottavassa jäsenvaltiossa siihen sovellettavia säännöksiä huolimatta kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä tai siksi, että toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi, vastaanottava jäsenvaltio voi ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toteuttaa aiheelliset toimenpiteet estääkseen säännösten vastaisen toiminnan jatkumisen tai rangaistakseen siitä ja, jos se on ehdottoman tarpeellista, estää kyseistä jälleenvakuutusyritystä tekemästä uusia jälleenvakuutussopimuksia sen alueella. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaiset toimenpiteet voidaan niiden alueella saattaa jälleenvakuutusyriyksille tiedoksi.

2. Toimenpide, joka on toteutettu 1 kohdan mukaisesti ja joka sisältää seuraamuksia tai rajoituksia jälleenvakuutusliikkeen harjoittamiselle, on perusteltava asianmukaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle jälleenvakuutusyriykselle.

48 artikla

Jälleenvakuutusyriyksen likvidaatio

Jos jälleenvakuutusyritys otetaan likvidaatiomenettelyn kohteeksi, sivukonttorin kautta tai palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella tehdyistä sopimuksista johtuvat sitoumukset on täytettävä samalla tavoin kuin kyseisen yriyksen muista jälleenvakuutussopimuksista johtuvat sitoumukset.

VI OSASTO

JÄLLEENVAKUUTUSYRIYKSET, JOIDEN KOTIPAikka ON YHTEISÖN ULKOPUOLELLA JA JOTKA HARJOITTAVAT JÄLLEENVAKUUTUSTOIMINTAA YHTEISÖSSÄ

49 artikla

Jälleenvakuutusliikkeen toimintaa koskevat periaatteet ja edellytykset

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa jälleenvakuutusyriyksiin, joiden sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella ja jotka ovat aloittamassa tai harjoittavat jälleenvakuutustoimintaa niiden alueella, säännöksiä, joiden mukaisesti kyseisiin yriyksiin sovelletaan suotuisampaa kohtelua kuin jälleenvakuutusyriyksiin, joiden kotipaikka sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa.

50 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset

1. Komissio voi ehdottaa neuvostolle sellaisten sopimusten neuvottelemista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa, jotka koskevat seuraaviin yrityksiin kohdistuvan valvonnan harjoittamisen keinoja:

- a) jälleenvakuutusyritykset, joiden kotipaikka sijaitsee kolmannessa maassa ja jotka harjoittavat jälleenvakuutustoimintaa yhteisössä;
- b) jälleenvakuutusyritykset, joiden kotipaikka sijaitsee yhteisössä ja jotka harjoittavat jälleenvakuutustoimintaa kolmannen maan alueella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla on pyrittävä erityisesti varmistamaan kunkin sopimuspuolen alueella sijaitseville jälleenvakuutusyrityksille yhtäläisen vakavaraisuussääntelyn perusteella tehokas markkinoillepääsy, ja niissä on määrättävä jälleenvakuutusta koskevien valvontasääntöjen ja -käytäntöjen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Lisäksi niillä pyritään varmistamaan, että

- a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saavat yhteisössä sijaitsevien ja kyseisten kolmansien maiden alueella toimintaa harjoittavien jälleenvakuutusyritysten valvonnan kannalta välttämättömät tiedot;
- b) kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset saavat sellaisten jälleenvakuutusyritysten valvonnan kannalta välttämättömät tiedot, joiden kotipaikka sijaitsee niiden alueella ja jotka harjoittavat toimintaa yhteisössä.

3. Rajoittamatta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 300 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan *vakuutus- ja työeläkekomitean* avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.

VII OSASTO
KOLMANNEN VALTION LAINSÄÄDÄNNÖN SOVELTAMISALAAN KUULUVAN
EMOYRITYKSEN TYTÄRYRITYKSIIN TAIKKA TÄLLÄISEN EMOYRITYKSEN
SUORITTAMIIN OMISTUSOSUUKSIEN HANKINTOIHIN SOVELLETTAVAT
SÄÄNNÖT

51 artikla

Jäsenvaltioiden komissiolle toimittamat tiedot

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle *ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille*:

- a) yhden tai useamman sellaisen emoyrityksen suoraan tai välillisesti omistamalle tytäryritykselle myönnetystä toimiluvasta, johon sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä;
- b) jos tällainen emoyritys hankkii yhteisön jälleenvakuutusyrityksestä osuuden, joka muuttaisi viimeksi mainitun sen *tytäryritykseksi*.

Jos a alakohdassa tarkoitettu toimilupa myönnetään kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan emoyrityksen tai kuuluvien emoyritysten suoraan tai välillisesti omistamalle tytäryritykselle, yritysryhmän rakenne on määritettävä ilmoituksessa, joka toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä komissiolle.

52 artikla

Yhteisön jälleenvakuutusyritysten kohtelu kolmansissa maissa

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista yleisistä vaikeuksista, joita niiden jälleenvakuutusyrityksille aiheutuu niiden sijoittautuessa kolmanteen maahan tai harjoittaessa siellä toimintaansa taikka siirtäessä sinne toimintojaan.

2. Komissio laatii määräajoin kertomuksen, jossa tarkastellaan 3 kohdan mukaisesti yhteisön jälleenvakuutusyritysten kolmansissa maissa saamaa kohtelua; kertomuksessa tarkastellaan yhteisön jälleenvakuutusyrityksen sijoittautumista kolmansiin maihin, osuuksien hankkimista kolmansien maiden jälleenvakuutusyrityksistä, kolmansiin maihin sijoittautuneiden yritysten harjoittamaa jälleenvakuutustoimintaa sekä rajatylittävää jälleenvakuutustoiminnan harjoittamista yhteisöstä kolmansiin maihin. Komissio toimittaa kertomukset ja tarvittaessa aiheelliset ehdotukset tai suositukset neuvostolle.

3. Jos komissio havaitsee joko 2 kohdassa tarkoitettujen kertomusten tai muiden tietojen perusteella, että jokin kolmas maa ei myönnä yhteisön jälleenvakuutusyritykselle tehokasta markkinoillepääsyä, komissio voi antaa neuvostolle suosituksia valtuuksista aiheellisten neuvottelujen käymiseksi yhteisön jälleenvakuutusyritysten markkinoillepääsyedellytysten parantamisesta.

4. Tämän artiklan mukaisten toimenpiteiden on oltava niiden velvoitteiden mukaisia, joita yhteisöllä on kansainvälisten sopimusten nojalla, erityisesti Maailman kauppajärjestössä.

VIII OSASTO *MUUT SÄÄNNÖKSET*

53 artikla

Oikeus hakea muutosta tuomioistuimessa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamiseksi tehtyihin jälleenvakuutusyritystä koskeviin päätöksiin voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa.

54 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään yhteisössä harjoitettavan jälleenvakuutusvalvonnan ja tämän direktiivin soveltamisen helpottamiseksi.

2. Komission ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä helpottaakseen jälleenvakuutuksen valvontaa yhteisössä ja tutkiakseen kaikkia tämän direktiivin soveltamisessa mahdollisesti ilmeneviä vaikeuksia.

55 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa perustettu *Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitea*.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika *vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi*.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

56 artikla
Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän direktiivin soveltamiseksi on toteutettava seuraavat 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaiset toimenpiteet:

- a) tämän direktiivin liitteessä I säädettyjen yhtiömuotojen luettelon laajentaminen;
- b) 36 artiklassa lueteltujen solvenssimarginaalin muodostavien erien täsmentäminen uusien rahoitusvälineiden luomisen huomioon ottamiseksi;

- c) 37 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn vaaditun solvenssimarginaalin laskennassa käytettyjä vakuutusmaksujen tai korvausvastuun määriä voidaan korottaa muissa kuin direktiivin 73/239/ETY liitteessä olevassa A kohdassa luetelluissa vakuutusluokissa 11, 12 ja 13 enintään 50 prosenttia erityisten jälleenvakuutustoimintojen tai sopimustyyppien osalta kyseisten toimintojen tai sopimusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi;
- d) 40 artiklan 2 kohdassa säädetyn takuurahaston vähimmäismäärän muuttaminen talous- ja rahoituskehityksen huomioon ottamiseksi;
- e) 2 artiklan määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhteisössä yhdenmukaisesti.

IX OSASTO
VOIMASSA OLEVIEN DIREKTIIVIEN MUUTTAMINEN

57 artikla
Direktiivin 73/239/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 73/239/ETY seuraavasti:

- (1) Korvataan 12 a artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia kuullaan ennen kuin toimilupa myönnetään vahinkovakuutusyritykselle,

- a) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritys; tai
- b) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai

c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä.

2. Luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavia toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia kuullaan ennen kuin toimilupa myönnetään vahinkovakuutusyritykselle,

a) on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryritys; tai

b) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai

c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä."

(2) Lisätään 13 artiklan 2 kohtaan kolmas alakohta seuraavasti:

"Vakuutusyrityksen kotijäsenvaltio ei voi kieltäytyä hyväksymästä jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusyrityksen vakavaraisuuteen liittyvin perustein jälleenvakuutussopimusta, jonka vakuutusyritys on tehnyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 200.../.../EY* [jälleenvakuutusdirektiivi] nojalla toimiluvan saaneen jälleenvakuutusyrityksen taikka tämän direktiivin tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY** nojalla toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen kanssa.

* EUVL L

** EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*"

(3) Korvataan 15 artiklan **2 ja 3 kohta** seuraavasti:

"2. Kotijäsenvaltion on vaadittava kaikkia vakuutusyhtiöitä kattamaan 15 a artiklassa tarkoitettu vakuutustekninen vastuuvetä ja tasotusvastuu yhtä suurilla ja toisiaan vastaavilla varoilla direktiivin 88/357/ETY 6 artiklan mukaisesti. Euroopan yhteisössä oleviin riskitilanteisiin liittyvien varojen on sijaittava yhteisössä. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia vakuutusyhtiöitä sijoittamaan varojaan tiettyyn jäsenvaltioon. Kotijäsenvaltio voi kuitenkin sallia lievemät varojen sijaintia koskevat säännöt.

3. Jäsenvaltiot eivät saa käyttää eivätkä ottaa käyttöön vakuutusteknisen vastuuvetän muodostamiseksi bruttovarausjärjestelmää, joka edellyttää varojen sitomista jälleenvakuuttajan saamatta jääneiden vakuutusmaksujen ja korvausvastuun kattamiseksi, jos jälleenvakuuttaja on direktiivin 200.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] nojalla toimiluvan saanut jälleenvakuutusyhtiö taikka tämän direktiivin tai direktiivin 2002/83/EY nojalla toimiluvan saanut vakuutusyhtiö.

Jos kotijäsenvaltio sallii vakuutusteknisen vastuuvetän kattamisen saatavilla jälleenvakuuttajalta, joka ei ole direktiivin 200.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] nojalla toimiluvan saanut jälleenvakuutusyhtiö eikä tämän direktiivin eikä direktiivin 2002/83/EY nojalla toimiluvan saanut vakuutusyhtiö, sen on määritettävä **tällaisten saatavien hyväksymisen edellytykset.**"

(4) Muutetaan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

"b) rahastot ja varaukset (sidotut ja vapaat), jotka eivät vastaa tiettyjä velvoitteita tai jotka on luokiteltu tasotusvastuiksi;"

b) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

"Käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista vähennetään myös seuraavat erät:

a) vakuutusyhtiön omistusyhteydet

- tämän direktiivin 6 artiklassa, 2002/83/EY 4 artiklassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/78/EY* 1 artiklan b kohdassa tarkoitetuissa vakuutusyrityksissä,
- direktiivin 200.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 3 artiklassa tarkoitetuissa jälleenvakuutusyrityksissä tai direktiivin 98/78/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisöön kuulumattomien maiden jälleenvakuutusyrityksissä,
- direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i kohdan mukaisissa vakuutushallintayhtiöissä,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY** 1 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa luottolaitoksissa ja rahoituslaitoksissa,
- neuvoston direktiivin 93/22/EY*** 1 artiklan 2 kohdassa ja neuvoston direktiivin 93/6/EY**** 2 artiklan 4 ja 7 kohdassa tarkoitetuissa sijoituspalveluyrityksissä ja luottolaitoksissa.

* EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*

** EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*

*** EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/87/EY.*

**** EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY."*

(5) Muutetaan 16 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan seitsemäs alakohta seuraavasti:

"Näin laskettu summa kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan jakamalla yrityksen kolmen viimeksi kuluneen tilikauden korvauskulujen määrä, josta on vähennetty jälleenvakuutuksesta saatavat korvaukset, korvauskulujen bruttomäärällä; tämä suhdeluku ei kuitenkaan koskaan saa olla pienempi kuin 50 prosenttia. Jos vakuutusyrittäjä on tehnyt perustellun hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on suostunut siihen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 200../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 46 artiklassa tarkoitetuista erillisyyhtiöistä saatavat korvaukset voidaan myös vähentää edelleenvakuutuksena."

b) korvataan 4 kohdan seitsemäs alakohta seuraavasti:

"Näin laskettu summa kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan jakamalla yrityksen kolmen viimeksi kuluneen tilikauden korvauskulujen määrä, josta on vähennetty jälleenvakuutuksesta saatavat korvaukset, korvauskulujen bruttomäärällä; tämä suhdeluku ei kuitenkaan koskaan saa olla pienempi kuin 50 prosenttia. Jos vakuutusyrittäjä on tehnyt perustellun hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on suostunut siihen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 200../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 46 artiklassa tarkoitetuista erillisyyhtiöistä saatavat korvaukset voidaan myös vähentää edelleenvakuutuksena."

(6) Lisätään 17 b artikla seuraavasti:

"17 b artikla

1. *Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että ne vakuutusyrittäjät, joiden kotipaikka sijaitsee sen alueella ja jotka harjoittavat jälleenvakuutustoimintaa, perustavat direktiivin 200../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 40 artiklassa tarkoitetun vähimmäistakuurahaston, joka kattaa sen koko liiketoiminnan. jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:*

- a) jälleenvakuutusmaksujen osuus vakuutusmaksujen kokonaismäärästä on yli 10 prosenttia;
- b) jälleenvakuutusmaksujen määrä on yli *50 000 000 EUR*;
- c) tulevista jälleenvakuutuksista johtuvien vastuovelkojen osuus niiden vastuovelkojen kokonaismäärästä on yli 10 prosenttia.

2. Kukin jäsenvaltio voi soveltaa direktiivin 200../../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 34 artiklan säännöksiä 1 kohdassa tarkoitettujen vakuutusyriytysten, joiden kotipaikka sijaitsee niiden alueella, harjoittamaan tulevaan jälleenvakuutustoimintaan, jos jokin 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy.

Siinä tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on vaadittava, että kaikki vakuutusyriytksen tulevista jälleenvakuutuksista johtuvien vastuovelkojen kattamiseen tarkoitettut varat erotellaan ja että niitä hallinnoidaan ja ne järjestetään erillään vakuutusyriytksen ensivakuutustoiminnasta ilman siirtomahdollisuutta. Tässä tapauksessa, ja vain silloin kun kyseessä on tuleva jälleenvakuutustoiminta, vakuutusyriytksiin ei sovelleta direktiivin 92/49/ETY 20–22 artiklaa ja direktiivin 88/357/ETY liitettä 1.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat. että edellisessä alakohdassa tarkoitettu erottelu on suoritettu.

3. Jos komissio päättää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 200../../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 56 artiklan c kohdan nojalla korottaa kyseisen direktiivin 37 artiklan 3 ja 4 artiklassa säädetyn vaaditun solvenssimarginaalin laskennassa käytettyjä määriä, kunkin jäsenvaltion on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettujen vakuutusyriytysten harjoittamaan tulevaan jälleenvakuutustoimintaan kyseisen direktiivin 35–39 artiklan säännöksiä."

(7) *Korvataan 20 a artiklan 4 kohta seuraavasti:*

"4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet pienentää 16 a artiklan mukaisesti määritettyä jälleenvakuutustoimintaan perustuvaa alennusta solvenssimarginaaliin, jos

- a) jälleenvakuutus sopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta;*
- b) jälleenvakuutus sopimuksiin liittyvää riskinsiirtoa ei tapahdu tai se on vähäistä."*

58 artikla
Direktiivin 92/49/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 92/49/ETY seuraavasti:

(1) Korvataan 15 artiklan 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen osuuksien ostaja on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, luottolaitos tai sijoituspalveluyritys tai sellaisen yrityksen emoyritys tai luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa yrityksessä, ja jos yrityksestä tulee mainitun yritysoston myötä ostajan tytäryritys tai se joutuu ostajan saa määräysvaltaan, yritysostoa on arvioitava direktiivin 73/239/ETY 12 a artiklassa tarkoitettussa ennakkokuulemisessa."

(2) Korvataan 16 artiklan 4, 5 ja 5 a kohta seuraavasti:

"4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat käyttää tietoja tehtäviensä hoitamisessa ainoastaan:

- tarkastaakseen, onko vakuutusliikkeen aloittamista koskevat edellytykset täytetty, ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa, erityisesti vakuutusteknisen vastuuvelan, solvenssimarginaalin, hallinto- ja kirjanpito menetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien osalta; tai
- määrätäkseen seuraamuksia; *tai*
- haettaessa muutosta toimivaltaisten viranomaisten päätökseen hallinnollisessa muutoksenhaussa; taikka
- tuomioistuinmenettelyissä, jotka on aloitettu 53 artiklan mukaisesti tai tämän direktiivin tai muiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevien direktiivien erityissännösten mukaisesti.

5. Mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään ei estä tietojen vaihtoa jäsenvaltiossa, kun samassa jäsenvaltiossa on kaksi toimivaltaista viranomaista tai useampia toimivaltaisia viranomaisia, tai jäsenvaltioiden kesken, kun tietoja vaihtavat toimivaltaiset viranomaiset ja

- luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten virallisesta valvonnasta vastaavat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavat viranomaiset,
- vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten selvitystila- ja konkurssimenettelyihin sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvat elimet, ja
- vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisestä tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt,

valvontatehtävien hoitamiseksi tai näiden tehtävien hoitamiseksi välttämättömien tietojen luovuttamiseksi elimille, jotka hoitavat pakollista likvidaatiomenettelyä tai takuurahastoa. Näiden viranomaisten, elinten ja henkilöiden saamia tietoja koskee 1 kohdassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus.

5 a. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja

- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutus- tai jälleenvakuutusyri­tysten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvien elinten valvonnasta, tai
- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyri­tysten, jälleenvakuutusyri­tysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyri­tysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta, tai
- vakuutus- tai jälleenvakuutusyri­tysten laillisuusvalvonnasta vastaavien riippumattomien vakuutusmatemaatikkojen kesken ja näiden vakuutusmatemaatikkojen valvonnasta vastuussa olevien elinten kesken.

Ensimmäisen alakohdan säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun valvonnan tai laillisuusvalvonnan harjoittamiseen;
- näin saatuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja elinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja."

(3) *Muutetaan 21 artiklan 1 kohta seuraavasti:*

a) *Korvataan johdantokappale seuraavasti:*

"1. Kotijäsenvaltio voi olla antamatta vakuutusyritykselle lupaa kattaa vakuutusteknistä vastuuelkaansa ja tasoitusvastuutaan muilla kuin seuraaviin luokkiin kuuluvilla varoilla:"

b) *Korvataan ensimmäisen alakohdan B alakohdan f alakohta seuraavasti:*

"f) saatavat jälleenvakuutuksenantajalta, myös jälleenvakuutuksenantajien osuudet vakuutusteknisestä vastuuelasta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 200.././EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 46 artiklassa tarkoitetuilta erillisyyhtiöiltä.*

** EUVL L ..."*

c) *Korvataan kolmas alakohta seuraavasti:*

"Tiettyjen varojen tai tietyn varojen luokan sisällyttäminen ensimmäisessä alakohdassa vahvistettuun luetteloon ei tarkoita sitä, että kaikki nämä varat voidaan ilman eri toimenpiteitä hyväksyä vakuutusteknisen vastuuelan katteeksi. Kotijäsenvaltion on annettava tarkemmat määräykset hyväksyttävien varojen käyttöä koskevista edellytyksistä."

(4) *Korvataan 22 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:*

"1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että vakuutusyritys saa sijoittaa vakuutusteknisistä vastuuelkaa ja tasoitusvastuuta kattavista varoistaan enintään:"

59 artikla
Direktiivin 2002/83/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/83/EY seuraavasti:

(1) Lisätään 1 artiklan 1 kohtaan s alakohta seuraavasti:

"s) 'jälleenvakuutusyrityksellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 200.../EY* [jälleenvakuutusdirektiivi] 2 artiklan *c alakohdassa* tarkoitettua jälleenvakuutusyritystä.

* EUVL L ..."

(2) Lisätään 9 a artikla seuraavasti:

"9 a artikla

Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ennakolta

1. Kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia kuullaan ennen kuin toimilupa myönnetään henkivakuutusyritykselle,

- a) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritys; tai
- b) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä.

2. Luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavia toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia kuullaan ennen kuin toimilupa myönnetään henkivakuutusyritykselle,

- a) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryritys; tai

- b) joka on yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) jossa määräysvalta on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta ja saman yritysryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on ilmoitettava toisilleen kaikki osakkeenomistajien sopivuutta ja johtajien mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä toisten toimivaltaisten viranomaisten, toimilupien myöntämisen sekä toimintaehtoien noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta."

- (3) Lisätään 10 artiklan 2 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

"Vakuutusyrityksen kotijäsenvaltio ei saa kieltäytyä hyväksymästä jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusyrityksen vakavaraisuuteen liittyvistä perusteista jälleenvakuutus sopimusta, jonka vakuutusyritys on tehnyt direktiivin 200.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] nojalla toimiluvan saaneen jälleenvakuutusyrityksen tai direktiivin 73/239/ETY tai tämän direktiivin nojalla toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen kanssa."

- (4) Lisätään 15 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen osuuksien ostaja on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, luottolaitos tai sijoituspalveluyritys tai sellaisen yrityksen emoyritys tai luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa yrityksessä, ja jos yrityksestä tulee mainitun yritysoston myötä ostajan tytäryritys tai se joutuu ostajan määräysvaltaan, yritysostoa on arvioitava direktiivin 9 a artiklassa tarkoitettussa ennakkokuulemisessa."

(5) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat käyttää tietoja tehtäviensä hoitamisessa ainoastaan

- tarkastaakseen, onko vakuutusliikkeen aloittamista koskevat edellytykset täytetty ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa, erityisesti vakuutusteknisen vastuuvelan, solvenssimarginaalin, hallinto- ja kirjanpitomenetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien osalta; tai
- määrätäkseen seuraamuksia; tai
- haettaessa muutosta toimivaltaisten viranomaisten päätökseen hallinnollisessa muutoksenhaussa; taikka
- tuomioistuinmenettelyissä, jotka on aloitettu 67 artiklan mukaisesti tai tämän direktiivin tai muiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevien direktiivien erityissännösten mukaisesti.

5. Mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään ei estä tietojen vaihtoa jäsenvaltiossa, kun samassa jäsenvaltiossa on kaksi toimivaltaista viranomaista tai useampia toimivaltaisia viranomaisia, tai jäsenvaltioiden kesken, kun tietoja vaihtavat toimivaltaiset viranomaiset ja

- luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten virallisesta valvonnasta vastaavat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavat viranomaiset,
- vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten selvitystila- ja konkurssimenettelyihin sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvat elimet, ja

- vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisestä tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt,

valvontatehtävien hoitamiseksi tai näiden tehtävien hoitamisessa välttämättömien tietojen luovuttamiseksi elimille, jotka hoitavat (pakollista) likvidaatiomenettelyä tai takuurahastoa. Näiden viranomaisten, elinten ja henkilöiden saamia tietoja koskee 1 kohdassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus.

6. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja

- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvien elinten valvonnasta, tai
- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta, tai
- vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten laillisuusvalvonnasta vastaavien riippumattomien vakuutusmatemaatikkojen kesken ja näiden vakuutusmatemaatikkojen valvonnasta vastuussa olevien elinten kesken.

Ensimmäisen alakohdan säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun valvonnan tai laillisuusvalvonnan harjoittamiseen;

- näin saatuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus,
- jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja elinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja."

b) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Tämän artiklan 1–7 kohta ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta

- keskuspankeille ja muille elimille, jotka hoitavat vastaavaa tehtävää rahapoliittisina viranomaisina, ja
- tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille

niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja eikä estä näitä viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee tässä artikkelissa säädetty salassapitovelvollisuus."

(6) Korvataan 20 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltiot eivät saa käyttää eivätkä ottaa käyttöön vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamiseksi bruttovarausjärjestelmää, joka edellyttää varojen sitomista jälleenvakuuttajan saamatta jääneiden vakuutusmaksujen ja korvausvastuun kattamiseksi, jos jälleenvakuuttaja on direktiivin 200.../.../EY [*jälleenvakuutusdirektiivi*] nojalla toimiluvan saanut jälleenvakuutusyritys tai direktiivin 73/239/ETY tai tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanut vakuutusyritys.

Jos kotijäsenvaltio sallii vakuutusteknisen vastuuvelan kattamisen saatavilla jälleenvakuuttajalta, joka ei ole direktiivin 200.../.../EY [*jälleenvakuutusdirektiivi*] nojalla toimiluvan saanut jälleenvakuutusyritys eikä direktiivin 73/239/ETY tai tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanut vakuutusyritys, sen on määritettävä ***tällaisten saatavien hyväksymisen edellytykset.***"

(7) ***Muutetaan 23 artikla seuraavasti:***

a) ***Korvataan 1 kohdan B alakohdan f alakohta seuraavasti:***

"f) saatavat jälleenvakuutuksenantajalta, myös jälleenvakuutuksenantajien osuudet vakuutusteknisestä vastuuvelasta ja direktiivin 200.../.../EY [*jälleenvakuutusdirektiivi*] 46 artiklassa tarkoitetuilta erillisyyhtiöiltä;"

b) ***Korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:***

"3. Tiettyjen varojen tai tietyn varojen luokan sisällyttäminen ensimmäisessä alakohdassa vahvistettuun luetteloon ei tarkoita sitä, että kaikki nämä varat voidaan ilman eri toimenpiteitä hyväksyä vakuutusteknisen vastuuvelan katteeksi. Kotijäsenvaltion on annettava tarkemmat määräykset hyväksyttävien varojen käyttöä koskevista edellytyksistä."

(8) Lisätään 27 artiklan 2 kohtaan toinen, kolmas, neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs alakohta seuraavasti:

"Käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista on vähennettävä myös seuraavat erät:

a) omistusyhteydet, jotka vakuutusyrityksellä on

- tämän direktiivin 4 artiklassa, direktiivin 73/239/ETY 6 artiklassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/78/EY* 1 artiklan b kohdassa tarkoitetuissa vakuutusyrityksissä,
 - direktiivin 200.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 3 artiklassa tarkoitetuissa jälleenvakuutusyrityksissä tai direktiivin 98/78/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisöön kuulumattomien maiden jälleenvakuutusyrityksissä,
 - direktiivin 98/78/EY 1 artiklan *i alakohdan* mukaisissa vakuutushallintayhtiöissä,
 - direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa luottolaitoksissa ja rahoituslaitoksissa,
 - direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 2 kohdassa ja neuvoston direktiivin 93/6/ETY** 2 artiklan 4 ja 7 kohdassa tarkoitetuissa sijoituspalveluyrityksissä ja luottolaitoksissa;
- b) seuraavat vakuutusyrityksen a alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joissa sillä on omistusyhteys, omistamat erät:
- 3 kohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet,
 - direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet,
 - direktiivin 2000/12/EY 35 artiklassa ja 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat saamiset ja välineet.

Jos omistusosuudet toisessa luottolaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä, rahoituslaitoksessa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä taikka vakuutushallintayhtiössä omistetaan väliaikaisesti kyseisen yrityksen tai laitoksen uudelleenorganisoinniseksi ja pelastamiseksi toteutettavaa taloudellista auttamistoimenpidettä varten, toimivaltainen viranomainen voi poiketa kolmannen alakohdan a ja b alakohdan vähennyssäännöksistä.

Vaihtoehtona vakuutusyrityksen luottolaitoksissa, sijoituspalveluyrityksissä ja rahoituslaitoksissa omistamien kolmannen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen erien vähentämiseksi jäsenvaltiot voivat sallia vakuutusyritystensä soveltavan soveltuvin osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY*** liitteessä I tarkoitettuja menetelmiä 1, 2 ja 3. Menetelmää 1 (tilinpäätösten konsolidointi) sovelletaan vain, jos toimivaltainen viranomainen luottaa konsolidoinnin kohteeksi otettavien yksiköiden yhdenmukaiseen hallintoon ja sisäisten tarkastusten tasoon. Valittua menetelmää on sovellettava johdonmukaisesti eri aikoina.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tässä direktiivissä säädetyn solvenssimarginaalin laskemisen direktiivin 98/78/EY tai direktiivin 2002/87/EY mukaisen lisävalvonnan kohteena olevien vakuutusyritysten, ei edellytetä vähentävän kolmannen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja eriä, jotka ne omistavat luottolaitoksissa, sijoituspalveluyrityksissä, rahoituslaitoksissa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä tai vakuutusholdingyhtiöissä, jotka kuuluvat lisävalvonnan piiriin.

Tässä kohdassa tarkoitettujen omistusyhteyksien vähentämisen osalta omistusyhteydellä tarkoitetaan direktiivin 98/78/EY 1 artiklan g kohdan mukaista omistusyhteyttä.

* EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*

** EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*

*** EYVL L 35, 11.2.2003, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*"

(9) Muutetaan 28 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) ensimmäinen tulos:

4 prosentin osuus laskennallisesta vakuutusmaksuvastuusta, joka liittyy menevän jälleenvakuutuksen sisältävään tulevaan jälleenvakuutukseen ja ensivakuutusliikkeeseen, kerrotaan menevällä jälleenvakuutuksella vähennetyn laskennallisen henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuun kokonaismäärän ja laskennallisen bruttovakuutusmaksuvastuun kokonaismäärän suhteella viime tilikautena. Tämä suhde ei kuitenkaan koskaan saa olla vähemmän kuin 85 prosenttia; Jos vakuutusyrittäjä on tehnyt perustellun hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on suostunut siihen, direktiivin 200../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 46 artiklassa tarkoitetuista erillisyhtiöistä saatavat korvaukset voidaan myös vähentää edelleenvakuutuksena."

b) Korvataan b alakohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"b) toinen tulos:

niiden vakuutusten osalta, joihin liittyvä riskisumma ei ole negatiivinen luku, 0,3 prosentin osuus tästä henkivakuutusyrittäjän vastuulle ottamasta riskisummasta kerrotaan yrityksen vastuullaan pitämän, menevällä jälleenvakuutuksella ja edelleenvakuutuksella vähennetyn riskisumman kokonaismäärän sekä menevän jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen sisältävän riskisumman kokonaismäärän suhteella viime tilikautena. Tämä suhde ei koskaan saa olla vähemmän kuin 50 prosenttia. Jos vakuutusyrittäjä on tehnyt perustellun hakemuksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimivaltainen viranomainen on suostunut siihen, direktiivin 200../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 46 artiklassa tarkoitetuista erillisyhtiöistä saatavat korvaukset voidaan myös vähentää edelleenvakuutuksena."

(10) Lisätään 28 a artikla seuraavasti:

"28 a artikla

Jälleenvakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyrittäjien solvenssimarginaali

1. Kunkin jäsenvaltion on sovellettava vakuutusyrittäjien, joiden kotipaikka sijaitsee niiden alueella, harjoittamaan tulevaan jälleenvakuutustoimintaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 200../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 35–39 artiklan säännöksiä, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) jälleenvakuutusmaksujen osuus vakuutusmaksujen kokonaismäärästä on yli 10 prosenttia;
- b) jälleenvakuutusmaksujen määrä on yli *50 000 000 EUR*;
- c) tulevista jälleenvakuutuksista johtuvien vastuovelkojen osuus niiden vastuovelkojen kokonaismäärästä on yli 10 prosenttia.

2. Kukin jäsenvaltio voi soveltaa direktiivin 200../.../EY 34 artiklan säännöksiä 1 kohdassa tarkoitettujen vakuutusyriysten, joiden kotipaikka sijaitsee niiden alueella, harjoittamaan tulevaan jälleenvakuutustoimintaan, jos jokin 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy.

Siinä tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on vaadittava, että kaikki vakuutusyriyksen tulevista jälleenvakuutuksista johtuvien vastuovelkojen kattamiseen tarkoitetut varat erotellaan ja että niitä hallinnoidaan ja ne järjestetään erillään vakuutusyriyksen ensivakuutustoiminnasta ilman siirtomahdollisuutta. Tässä tapauksessa, ja vain silloin kun kyseessä on tuleva jälleenvakuutustoiminta, vakuutusyriykseen ei sovelleta 22–26 artiklaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat, että toisessa alakohdassa tarkoitettu erottelu on suoritettu."

(11) Korvataan 37 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet pienentää 28 artiklan mukaisesti määritettyä jälleenvakuutustoimintaan perustuvaa alennusta solvenssimarginaaliin, jos

- a) *jälleenvakuutusopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta;*
- b) *jälleenvakuutusopimukseen liittyvää riskinsiirtoa ei tapahdu tai se on vähäistä."*

60 artikla
Direktiivin 98/78/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/78/EY seuraavasti:

(1) Korvataan otsikko seuraavasti:

"Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten lisävalvonnasta".

(2) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan c, i, j ja k *alakohta* seuraavasti:

"c) 'jälleenvakuutusyrityksellä' yritystä, joka on saanut virallisen toimiluvan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 200/.../EY* [jälleenvakuutusdirektiivi] 3 artiklan mukaisesti;

i) 'vakuutushallintayhtiöllä' emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja joista vähintään yksi on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja joka ei ole Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY** tarkoitettu rahoitusalan sekahallintayhtiö;

j) 'sekavakuutushallintayhtiöllä' muuta emoyritystä kuin vakuutusyritystä, kolmannen maan vakuutusyritystä, jälleenvakuutusyritystä, kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä tai direktiivissä 2002/87/EY tarkoitettua rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys;

- k) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' kansallisia viranomaisia, joilla on lain tai asetuksen nojalla toimivalta valvoa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä;

* EUVL L

** EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*"

- b) Lisätään *l alakohta* seuraavasti:

"1) 'kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksellä' yritystä, jolta edellytettäisiin direktiivin 200.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 3 artiklan nojalla myönnettyä toimilupaa, jos sen kotipaikka sijaitisi yhteisössä."

- (3) Korvataan 2, 3 ja 4 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Lisävalvonnan soveltaminen vakuutusyrityksiin ja jälleenvakuutusyrityksiin

1. *Direktiivin 73/239/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY sekä direktiivin 200.../.../EY** [jälleenvakuutusdirektiivi] vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaa koskevien säännösten lisäksi jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikkien sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvontaa, jotka ovat osakasyrityksinä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä tai jälleenvakuutusyrityksessä taikka kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä, täydennetään 5, 6, 8 ja 9 artiklassa säädetyllä tavalla.

2. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jonka emoyritys on vakuutushallintayhtiö taikka kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, kuuluu 5 artiklan 2 kohdassa sekä 6, 8 ja 10 artiklassa säädetyllä tavalla lisävalvonnan piiriin.

3. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jonka emoyritys on sekavakuutushallintayhtiö, kuuluu 5 artiklan 2 kohdassa sekä 6 ja 8 artiklassa säädetyllä tavalla lisävalvonnan piiriin.

3 artikla

Lisävalvonnan soveltamisala

1. Edellä 2 artiklan mukaisen lisävalvonnan harjoittaminen ei millään tavoin edellytä, että toimivaltaiset viranomaiset olisivat velvollisia harjoittamaan yksittäisen kolmannen maan vakuutusyrittäjän, kolmannen maan jälleenvakuutusyrittäjän, vakuutushallintayhtiön tai sekavakuutushallintayhtiön valvontaa.

2. Lisävalvonnan piiriin kuuluvat seuraavat 5, 6, 8, 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut yritykset:

- vakuutusyrittäjän tai jälleenvakuutusyrittäjän kytkösytykset,
- vakuutusyrittäjän tai jälleenvakuutusyrittäjän osakasytykset,
- vakuutusyrittäjän tai jälleenvakuutusyrittäjän osakasyrittäjän kytkösytykset.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla ottamatta 2 artiklassa tarkoitetun lisävalvonnan piiriin yrityksiä, joiden kotipaikka sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on oikeudellisia esteitä tarpeellisten tietojen siirtämiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä I olevan 2.5 kohdan ja liitteessä II olevan 4 kohdan säännösten soveltamista.

Lisäksi lisävalvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti päättää olla ottamatta yritystä 2 artiklassa tarkoitetun lisävalvonnan piiriin seuraavissa tapauksissa:

- kun lisävalvonnan piiriin sisällytettävällä yrityksellä on vain vähäinen merkitys vakuutusyritysten tai jälleenvakuutusyritysten lisävalvonnan tavoitteiden kannalta;
- kun yrityksen taloudellisen tilanteen sisällyttäminen ei ole vakuutusyritysten tai jälleenvakuutusyritysten lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

4 artikla

Lisävalvonnan harjoittamiseen toimivaltaiset viranomaiset

1. Lisävalvontaa harjoittavat sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa vakuutusyritys tai jälleenvakuutusyritys on saanut virallisen toimiluvan direktiivin 73/239/EY 6 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 4 artiklan tai direktiivin 2000./../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 3 artiklan nojalla.

2. Kun kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden vakuutusyritysten tai jälleenvakuutusyritysten emoyritys on sama vakuutushallintayhtiö, kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka sekavakuutushallintayhtiö, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat pyrkiä yhteisymmärrykseen siitä, mikä niistä vastaa lisävalvonnasta.

3. Kun jäsenvaltiossa on useampi kuin yksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toiminnan vakautta valvova toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltion on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin niiden välisen yhteistoiminnan järjestämiseksi.

* EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*"

(4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että lisävalvonnan alaisilla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksillä on riittävät sisäisen valvonnan järjestelmät lisävalvonnan kannalta oleellisten tietojen tuottamiseksi."

(5) Korvataan 6, 7 ja 8 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Tiedonsaanti

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden lisävalvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset saavat kaikki tiedot, joilla on merkitystä lisävalvonnan alaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valvonnassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kääntyä tarpeellisten tietojen saamiseksi suoraan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yritysten puoleen vain siinä tapauksessa, että kyseisiä tietoja on pyydetty vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseltä eikä se ole niitä toimittanut.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat itse alueellaan tai tehtävään valtuuttamiensa henkilöiden välityksellä tarkastaa paikan päällä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot:

- lisävalvonnan alaisessa vakuutusyrityksessä,
- lisävalvonnan alaisessa jälleenvakuutusyrityksessä,
- kyseisen vakuutusyrityksen tytäryrityksissä,
- kyseisen jälleenvakuutusyrityksen tytäryrityksissä,

- kyseisen vakuutusyrityksen emoyrityksissä,
- kyseisen jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksissä,
- kyseisen jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryrityksissä,
- kyseisen jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryrityksissä.

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset haluavat tätä artiklaa soveltaessaan määrätyissä tapauksissa tarkastaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa vakuutusyrityksen kytkösyritystä, jälleenvakuutusyrityksen kytkösyritystä, tytäryritystä, emoyritystä tai lisävalvonnan alaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritystä koskevia tärkeitä tietoja, niiden on pyydettävä toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan tarkastuksen. Pyynnön vastaanottaneiden viranomaisten on toimivaltansa rajoissa täytettävä pyyntö joko toteuttamalla tarkastus itse tai antamalla pyynnön esittäneiden viranomaisten taikka tilintarkastajan tai asiantuntijan toteuttaa tarkastus.

Pyynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jos se ei toteuta tarkastusta itse.

7 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö

1. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset ovat sidoksissa toisiinsa suoraan tai välillisesti tai niillä on yhteinen osakasyritys ja ne ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittavat toisilleen pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot, jotka mahdollistavat tai helpottavat tämän direktiivin mukaisen valvonnan toteuttamista, sekä omasta aloitteestaan kaikki niiden mielestä toisille toimivaltaisille viranomaisille olennaiset tiedot.

2. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja joko Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/12/EY* tarkoitettu luottolaitos tai direktiivissä 93/22/ETY tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai ne molemmat ovat sidoksissa toisiinsa suoraan tai välillisesti tai niillä on yhteinen osakasyritys, toimivaltaiset viranomaiset sekä näiden muiden yritysten valvonnasta vastaavat viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä. Kyseiset viranomaiset vaihtavat keskenään toimivaltansa rajoissa kaikki tiedot, jotka voivat helpottaa niiden tehtävän ja erityisesti tämän direktiivin mukaisen tehtävän hoitamista.

3. Tämän direktiivin nojalla saadut tiedot ja erityisesti toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojen vaihto, josta säädetään tässä direktiivissä, kuuluvat direktiivin 92/49/ETY 16 artiklassa ja direktiivin 2002/83/EY 16 artiklassa sekä direktiivin 2000/.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 24–30 artiklassa määritellyn salassapitovelvollisuuden piiriin.

8 artikla

Vakuutusyritysryhmän sisäiset liiketoimet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat yleisesti liiketoimia

a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja:

- (i) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kytkösyrityksen välillä,
- (ii) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakasyrityksen välillä,
- (iii) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakasyrityksen kytkösyrityksen välillä;

- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja sellaisen luonnollisen henkilön välillä, jolla on omistusyhteys:
- (i) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä taikka sen kytkösyrityksessä,
 - (ii) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakasyrityksessä,
 - (iii) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakasyrityksen kytkösyrityksessä.

Nämä liiketoimet koskevat erityisesti:

- lainoja,
- takauksia ja taseen ulkopuolisia liiketoimia,
- solvenssimarginaaliin hyväksyttäviä eriä,
- sijoituksia,
- jälleen- ja edelleenvakuutustoimia,
- kustannusten jakamista koskevia sopimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on riittävät riskienhallintamenettelyt ja sisäiset valvontamekanismit, luotettavat raportointi- ja laskentamenettelyt mukaan luettuina, 1 kohdassa säädettyjen liiketoimien määrittämiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla. Jäsenvaltioiden on vaadittava myös, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ilmoittavat vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille merkittävistä liiketoimista. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava näitä menettelyjä ja menetelmiä.

Jos näiden tietojen perusteella ilmenee, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuus on tai saattaa olla vaarassa, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä.

* EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, *direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.*"

(6) Korvataan 9 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos mukautettu vakavaraisuus on edellä 1 kohdassa tarkoitetun laskelman perusteella negatiivinen, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet kyseisessä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä."

(7) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

"Vakuutushallintayhtiöt, kolmannen maan vakuutusyritykset ja kolmannen maan jälleenvakuutusyritykset"

b) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa laskelmaan on sisällytettävä kaikki vakuutushallintayhtiön, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksen kytkösytykset liitteessä II säädetyllä tavalla.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset päätyvät laskelman perusteella siihen, että vakuutushallintayhtiön, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksen tytäryrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuus on vaarantunut tai saattaa vaarantua, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tässä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä."

(8) Muutetaan 10 a artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) jälleenvakuutusyritykset, joissa on osakasyrityksinä 2 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa;

c) kolmannen maan vakuutusyritykset tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritykset, joissa on osakasyrityksinä 2 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä, joiden kotipaikka sijaitsee yhteisössä."

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla on pyrittävä erityisesti varmistamaan, että

a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat saada sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten lisävalvonnan kannalta välttämättömät tiedot, joiden kotipaikka sijaitsee yhteisössä ja joilla on tytäryrityksiä ja osuuksia yhteisön ulkopuolella sijaitsevissa yrityksissä, sekä

b) kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset voivat saada sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten lisävalvonnan kannalta välttämättömät tiedot, joiden kotipaikka on niiden alueella ja joilla on tytäryrityksiä tai omistusyhteyksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitsevissa yrityksissä."

(9) Korvataan liitteet I ja II tämän direktiivin liitteellä II.

X OSASTO
SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

61 artikla

Jo toimivien jälleenvakuutusyritysten saamat oikeudet

1. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien jälleenvakuutusyritysten, jotka ovat saaneet toimiluvan tai oikeuden harjoittaa jälleenvakuutustoimintaa ennen tämän direktiivin voimaantuloa sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa niiden kotipaikka sijaitsee, on katsottava saaneen toimiluvan 3 artiklan mukaisesti.

Niiden on kuitenkin noudatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten 64 artiklan 1 kohdan mukaisesta täytäntöönpanopäivästä tämän direktiivin jälleenvakuutustoiminnan harjoittamista koskevia säännöksiä sekä 6 artiklan a, c ja d alakohdassa, 7, 8 ja 12 artiklassa sekä 32–41 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa 1 kohdassa tarkoitetuille jälleenvakuutusyrityksille, jotka eivät tämän direktiivin voimaantulopäivänä noudata 6 artiklan a alakohtaa, 7 ja 8 artiklaa eivätkä 32–40 artiklaa, 61 artiklan mukaisen ajankohdan jälkeen siirtymäajan ... asti toimintansa mukauttamiseksi kyseisiin vaatimuksiin.*

62 artikla

Toimintansa lopettavat jälleenvakuutusyritykset

*1. Jälleenvakuutusyritykset, jotka ovat lopettaneet** mennessä uusien jälleenvakuutus sopimusten tekemisen ja hallinnoivat pelkästään voimassa olevaa vakuutuskantaansa lopettaakseen toimintansa, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.*

2. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo kyseisistä jälleenvakuutusyrityksistä ja annettava se tiedoksi kaikille jäsenvaltioille.

* 36 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

** 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

63 artikla

57 artiklan 3 kohdan ja 59 artiklan 6 kohdan mukainen siirtymäaika

*1. Jäsenvaltiot voivat lykätä tämän direktiivin 57 artiklan 3 kohdan, jolla muutetaan direktiivin 73/239/ETY 15 artiklan 3 kohtaa, ja 59 artiklan 6 kohdan, jolla muutetaan direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan 4 kohtaa, säännösten soveltamista ... * asti.*

64 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ... **. Niiden on toimitettava viipymättä komissiolle antamansa *säännökset*.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamiseksi antamansa tärkeimmät kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

65 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan ... päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

* *36 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.*

** *24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.*

66 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Jälleenvakuutusyriytysten yhtiömuoto:

- Belgian kuningaskunnassa: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap",
- ***Tšekin tasavallassa: "akciová společnost",***
- Tanskan kuningaskunnassa: "aktieselskaber", "gensidige selskaber",
- Saksan liittotasavallassa: "Aktiengesellschaft“, "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, "Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“,
- ***Viron tasavallassa: "aktsiaselts",***
- Helleenien tasavallassa: "ανώνυμη εταιρία", "αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός",
- Espanjan kuningaskunnassa: "sociedad anónima",
- Ranskan tasavallassa: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural"ja "mutuelles régies par le code de la mutualité",
- Irlannissa: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited",
- Italian tasavallassa: "società per azioni",

- *Kyproksen tasavallassa: "Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές' ή 'Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση",*
- *Latvian tasavallassa: "akciju sabiedrība', 'sabiedrība ar ierobežotu atbildību",*
- *Liettuan tasavallassa: "uždaroji akcinė bendrovė",*
- Luxemburgin suurherttuakunnassa: "société anonyme", "*société en commandite par actions*", "*association d'assurances mutuelles*", "*société coopérative*",
- *Unkarin tasavallassa: "biztosító szövetkezet", 'harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe",*
- *Maltan tasavallassa: "limited liability company",*
- Alankomaiden kuningaskunnassa: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij",
- Itävallan tasavallassa: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit",
- *Puolan tasavallassa: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych",*
- Portugalin tasavallassa: "sociedade anónima", "mútua de seguros",
- *Slovenian tasavallassa: "delniška družba",*
- *Slovakian tasavallassa: "akciová spoločnosť",*

- Suomen tasavallassa: "keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys/försäkringsförening",
- Ruotsin kuningaskunnassa: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidigt försäkringsbolag",
- Yhdistyneessä kuningaskunnassa: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "Societies registered under the Friendly Societies Acts", "the association of underwriters known as Lloyd's".

Korvataan direktiivin 98/78/EY liitteet I ja II seuraavasti:

"Liite I

VAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSYRITYSTEN MUKAUTETUN VAKAVARAISUUDEN LASKEMINEN

1. LASKENTAMENETELMÄN VALINTA JA YLEISET PERIAATTEET

A. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten mukautettu vakavaraisuus lasketaan käyttäen jotakin 3 kohdassa kuvatuista menetelmistä. Jäsenvaltio voi kuitenkin myös säätää, että toimivaltaiset viranomaiset antavat luvan käyttää tai määräävät käyttämään 3 kohdassa tarkoitettua muuta kuin jäsenvaltion valitsemaa menetelmää.

B. Suhteellisuus

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautetun vakavaraisuuden laskemisessa on otettava huomioon se suhteellinen osuus, joka asianomaisella osakasyrityksellä on kyseisissä kytkösyrityksissä.

'Suhteellisella osuudella' tarkoitetaan joko osakasyrityksen suoraan tai välillisesti omistaman merkityn pääoman osuutta käytettäessä 3 kohdassa kuvattua menetelmää 1 tai 2 tai konsolidoidun tilinpäätöksen laatimisessa käytettäviä prosenttimääriä käytettäessä 3 kohdassa kuvattua menetelmää 3.

Käytetystä menetelmästä riippumatta on kuitenkin otettava huomioon tytäryrityksen kokonaisvakavaraisuusvaje, jos kytkösyritys on tytäryritys, jonka vakavaraisuus on riittämätön.

Kuitenkin silloin, kun pääomasta osuuden omistavan emoyrityksen vastuu on toimivaltaisten viranomaisten mielestä rajattu ehdottomasti ja selkeästi kyseiseen pääomaosuuteen, kyseiset toimivaltaiset viranomaiset voivat suostua siihen, että tytäryrityksen vakavaraisuusvaje otetaan huomioon suhteellisesti.

Jos joidenkin vakuutusyrittäjäryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia, toimivaltainen viranomainen määrittelee, mikä suhteellinen osuus on otettava huomioon.

C. Solvenssimarginaaliin kuuluvien erien kaksinkertaisen käytön estäminen

C.1. Solvenssimarginaaliin kuuluvien erien yleinen käsittely

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautetun vakavaraisuuden laskemiseen käytettävästä menetelmästä riippumatta on estettävä laskelmissa huomioon otettujen eri vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten solvenssimarginaaliin kuuluvien erien kaksinkertainen käyttö.

Tätä varten vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettua vakavaraisuutta laskettaessa ja jos tämän liitteen 3 kohdassa kuvatuissa menetelmissä ei kyseistä seikkaa ole vielä otettu huomioon, seuraavat erät on jätettävä pois:

- kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kaikki ne varat, jotka ovat jonkun sen kytkösyrittäjänä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevien erien rahoitusta,
- kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kytkösyrittäjänä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kaikki ne varat, jotka ovat kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevien erien rahoitusta,

- kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kytkösyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kaikki ne varat, jotka ovat kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen muun kytkösyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevien erien rahoitusta.

C.2. Tiettyjen erien käsittely

Sen estämättä, mitä C.1. kohdassa säädetään,

- sen vakuutusyrityksen tai jälleenvakuutusyrityksen kytkösyntyksenä olevan henkivakuutusyrityksen (tai henkijälleenvakuutusyrityksen) voittovaraukset ja tulevat voitot, jonka mukautetun vakavaraisuuden laskemisesta on kyse, ja
- sen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kytkösyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen merkitty mutta maksamatta oleva pääoma, jonka mukautetun vakavaraisuuden laskemisesta on kyse,

voidaan ottaa mukaan laskelmaan vain, jos ne ovat hyväksyttävissä kyseisen kytkösyntyksen solvenssimarginaaliin. Merkitty mutta maksamatta oleva pääoma, joka mahdollisesti rasittaa osakasyritystä, on kuitenkin jätettävä kokonaisuudessaan laskelman ulkopuolelle.

Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen merkitty mutta maksamatta oleva pääoma, joka mahdollisesti rasittaa kytkösyntyksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, on myös jätettävä laskelman ulkopuolelle.

Kytkösyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen merkitty mutta maksamatta oleva pääoma, joka mahdollisesti rasittaa saman osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toista kytkösyntyksenä olevaa vakuutusyritystä, on jätettävä laskelman ulkopuolelle.

C.3. Siirtokelpoisuus

Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että joitakin muita kuin C.2 kohdassa tarkoitettuja kytkösyriksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyriksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevia eriä ei tosiasiaassa voida käyttää sen osakasyriksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyriksen solvenssimarginaalivaatimuksen täyttämiseen, jonka mukautettua vakavaraisuutta lasketaan, kyseiset erät voidaan ottaa mukaan laskelmaan vain siltä osin kuin ne ovat hyväksyttävissä kytkösyriksen solvenssimarginaalivaatimuksen täyttämiseen.

C.4. C.2 ja C.3 kohdissa tarkoitettujen erien yhteismäärä ei saa ylittää kytkösyriksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyriksen solvenssimarginaalivaatimusta.

D. Vakuutusyriksryhmän sisäisen pääoman huomiotta jättäminen

Mukautettua vakavaraisuutta laskettaessa ei saa ottaa huomioon solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevia eriä, jotka ovat peräisin keskinäisestä rahoituksesta vakuutus- tai jälleenvakuutusyriksen ja

- kytkösyriksen,
- osakasyriksen,
- jonkin sen osakasyriksen toisen kytkösyriksen välillä.

Sen vakuutus- tai jälleenvakuutusyriksen kytkösyriksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyriksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevia eriä, jonka mukautetun vakavaraisuuden laskennasta on kyse, ei myöskään saa ottaa huomioon, jos kyseiset erät ovat peräisin keskinäisestä rahoituksesta kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyriksen toisen kytkösyriksen kanssa.

Rahoitus on keskinäistä erityisesti silloin, kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä tai jokin sen kytkösyrittäjä joko omistaa osakkeita toisessa sellaisessa yrityksessä, joka suoraan tai epäsuorasti omistaa ensin mainitun yrityksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevia eräitä, tai myöntää lainoja tällaiselle yritykselle.

E. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava, että mukautettu vakavaraisuus lasketaan yhtä usein kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjien solvenssimarginaali direktiivien 73/239/ETY, 2002/83/EY ja 200.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] mukaan. Varat ja velat arvioidaan direktiivien 72/239/ETY, 2002/83/EY, 200.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] ja 91/674/ETY asianomaisten säännösten mukaisesti.

2. LASKENTAMENETELMIEN SOVELTAMINEN

2.1. Kytkösyrittäjienä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjät Mukautettu vakavaraisuus lasketaan tässä liitteessä esitettyjen yleisten periaatteiden ja menetelmien mukaisesti.

Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjällä on useampi kuin yksi kytkösyrittäjienä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä, mukautettu vakavaraisuus lasketaan laskentamenetelmästä riippumatta niin, että jokainen näistä kytkösyrittäjienä olevista vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjistä otetaan laskelmaan mukaan.

Kun omistusyhteydet ovat peräkkäisiä (esimerkiksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä on toisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän osakasyrittäjä, ja tämä yritys on kolmannen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän osakasyrittäjä), mukautettu vakavaraisuus lasketaan jokaisen osakkeena olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän osalta, jolla on kytkösyrittäjienä vähintään yksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä. Jäsenvaltiot voivat luopua vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän mukautetun vakavaraisuuden laskemisesta, kun

- yritys on toisen, samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kytkösyritys, ja kun kyseinen kytkösyritys on otettu huomioon osakkaana olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettua vakavaraisuutta laskettaessa; tai
- vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on sellaisen vakuutushallintayhtiön kytkösyritys, jonka kotipaikka on samassa jäsenvaltiossa kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, ja kun kyseinen vakuutushallintayhtiö ja kytkösyrityksenä oleva vakuutusyritys otetaan huomioon laskelmassa.

Jäsenvaltiot voivat myös luopua vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautetun vakavaraisuuden laskemisesta, kun on kyse sellaisen toisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön kytkösyrityksenä olevasta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, ja kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat sopineet lisävalvonnan antamisesta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi.

Kummassakin tapauksessa erivapaus voidaan myöntää vain, jos laskelmassa mukana olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevat erät on jaettu asianmukaisesti edellä mainittujen yritysten kesken toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos kytkösyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jonka osalta mukautettu vakavaraisuuslaskelma tehdään, laskelmassa otetaan kytkösyrityksen osalta huomioon vakavaraisuus sellaisena kuin kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat sen arvioineet.

2.2. Välittävät vakuutushallintayhtiöt

Laskettaessa sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettua vakavaraisuutta, jolla on omistusyhteys (kytkösyntyksenä olevassa) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä taikka kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä vakuutushallintayhtiön kautta, välittävän vakuutushallintayhtiön tila otetaan huomioon. Tässä liitteessä säädettyjen yleisten periaatteiden ja menetelmien mukaisesti tehtävää laskelmaa varten kyseistä vakuutushallintayhtiötä käsitellään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksenä, jonka vakavaraisuusvaatimus on nolla ja jota koskevat direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan tai direktiivin 200.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 36 artiklan säännökset solvenssimarginaaliin sisällytettävien erien osalta.

2.3. Sidosyrityksinä olevat kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset

Laskettaessa kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakkaana olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettua vakavaraisuutta viimeksi mainittua yritystä käsitellään pelkästään tämän laskelman tekemiseksi vastaavasti kuin kytkösyntyksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä ja siihen sovelletaan tässä liitteessä esitettyjä yleisiä periaatteita ja menetelmiä.

Jos kolmas maa, jossa kyseisen yrityksen kotipaikka on, edellyttää tältä kuitenkin toimilupaa ja asettaa sen toiminnalle vähintään direktiiveissä 73/239/ETY, 2002/83/EY tai 200.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] säädettyä vastaavan vakavaraisuusvaatimuksen, ottaen huomioon vaatimuksen kattamiseen tarvittavat erät, jäsenvaltiot voivat säätää, että laskelmassa otetaan kyseisen yrityksen osalta huomioon vakavaraisuusvaatimus sekä tämän vaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttävissä olevat erät sellaisina kuin kyseinen kolmas maa ne on säätänyt.

2.4. Sidoksissa oleva luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset

Laskettaessa luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen tai rahoituslaitoksen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettua vakavaraisuutta sovelletaan tällaisten omistusyhteyksien vähentämisestä direktiivin 73/239/ETY 16 artiklassa, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklassa ja direktiivin 200.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 36 artiklassa vahvistettuja sääntöjä soveltuvin osin samoin kuin säännöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden mahdollisuutta tietyin edellytyksin sallia vaihtoehtoisia menetelmiä ja kyseisten omistusyhteyksien vähentämättä jättäminen.

2.5. Tarvittavien tietojen puuttuminen

Jos toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole jostakin syystä käytettävissään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautetun vakavaraisuuden laskemiseen tarvittavia sellaista kytkösyritystä koskevia tietoja, jonka kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, kyseisen yrityksen kirjanpitoarvo osakasyrityksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä vähennetään mukautettuun solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevista eristä. Tässä tapauksessa kyseiseen omistusyhteyteen liittyviä toteutumattomia voittoja ei hyväksytä mukautettuun solvenssimarginaaliin hyväksyttäväksi eräksi.

3. LASKEMISMENETELMÄT

Menetelmä 1: Vähentämis- ja yhdistämismenetelmä

Osakkaana olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettu vakavaraisuus on erotus

- (i) seuraavien summien välillä:
 - a) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevat erät, ja
 - b) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen suhteellinen osuus kytkösyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevista eristä,

sekä

(ii) seuraavien summien välillä:

- a) kytkösyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyntyksen kirjanpitoarvo osakasyntyksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyntyksessä, ja
- b) osakasyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyntyksen vakavaraisuusvaatimus ja
- c) kytkösyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyntyksen vakavaraisuusvaatimuksen suhteellinen osuus.

Jos omistusyhteys kytkösyntyksenä olevaan vakuutusyntykseen on kokonaan tai osaksi välillinen, on edellä olevaan kohtaan ii a sisällytettävä tällaisen välillisen omistuksen arvo ottaen huomioon asiaankuuluvat peräkkäiset omistusosuudet; ja edellä oleviin i b ja ii c kohtaan on sisällytettävä kytkösyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyntyksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevien erien vastaavat suhteelliset osuudet.

Menetelmä 2: Vaatimuksen vähentämismenetelmä

Osakasyntyksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyntyksen mukautettu vakavaraisuus on seuraavien summien erotus:

- (i) osakkaana olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyntyksen solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevat erät

sekä

(ii) seuraavien summien välillä:

- a) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuusvaatimus ja
- b) kytkösyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuusvaatimuksen suhteellinen osuus.

Solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevien erien arvioimiseksi tässä direktiivissä tarkoitettut omistusyhteydet arvostetaan pääomaosuusmenetelmää käyttäen noudattaen valinnan mahdollisuutta, josta säädetään direktiivin 78/660/ETY 59 artiklan 2 kohdan b alakohdassa.

Menetelmä 3: Kirjanpidon konsolidointiin perustuva menetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettu vakavaraisuus lasketaan konsolidoidusta tilinpäätöksestä. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettu vakavaraisuus on seuraavien summien erotus: konsolidoiduista tiedoista lasketut solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevat erät, sekä

- a) joko osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuusvaatimuksen ja kytkösyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuusvaatimusten konsolidoidun tilinpäätöksen laatimisessa käytettyjä prosentiosuuksia vastaavien suhteellisten osuuksien summa,
- b) tai konsolidoiduista tiedoista laskettu vakavaraisuusvaatimus.

Direktiivien 73/239/ETY, 2002/83/EY, 200.../.../EY [*jälleenvakuutusdirektiivi*] ja 91/674/ETY säännöksiä sovelletaan solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevien erien ja vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseen konsolidoiduista tiedoista.

Liite II

SELLAISTEN VAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSYRITYSTEN LISÄVALVONTA, JOTKA OVAT VAKUUTUSHALLINTAYHTIÖN, KOLMANNEN MAAN VAKUUTUSYRITYKSEN TAI KOLMANNEN MAAN JÄLLEENVAKUUTUSYRITYKSEN TYTÄRYRITYKSIÄ

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että tässä liitteessä kuvattua menetelmää sovelletaan yhdenmukaisesti 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin useampiin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin, jotka ovat vakuutushallintayhtiöiden, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksen tytäryrityksiä.

Toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat lisävalvontaa yhtä usein kuin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten solvenssimarginaali lasketaan direktiivien 72/239/ETY ja 2002/83/EY ja 200.../.../EY [*jälleenvakuutusdirektiivi*] mukaan.

2. Jäsenvaltiot voivat luopua tässä liitteessä tarkoitettusta laskelmasta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta:

- jos kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on jonkun toisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kytkösyritys ja jos se otetaan huomioon tämän toisen yrityksen tässä liitteessä tarkoitettussa laskelmassa;
- jos kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja yhden tai useamman muun samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on sama vakuutushallintayhtiö, kolmannen maan vakuutusyritys tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritys ja jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys otetaan huomioon tässä liitteessä tarkoitettussa laskelmassa, joka on tehty yhdelle näistä muista yrityksistä;

- jos kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja yhden tai useamman muun toisissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on sama vakuutushallintayhtiö, kolmannen maan vakuutusyritys tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritys ja jos 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti on tehty sopimus siitä, että toisen jäsenvaltion valvontaviranomainen suorittaa tässä liitteessä tarkoitetun lisävalvonnan.

Kun omistusyhteydet ovat peräkkäisiä (esimerkiksi vakuutushallintayhtiö tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on itse toisen vakuutushallintayhtiön tai kolmannen maan vakuutusyrityksen omistama), jäsenvaltiot voivat tyytyä soveltamaan tässä liitteessä tarkoitettuja laskelmia vasta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen perimmäisen emoyrityksen tasolla, joka on vakuutushallintayhtiö, kolmannen maan vakuutusyritys tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritys.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että liitteessä I kuvattujen laskelmien mukaiset laskelmat suoritetaan vakuutushallintayhtiön, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksen tasolla.

Liitteessä I kuvattuja yleisiä periaatteita ja menetelmiä sovelletaan yhteneväisesti vakuutushallintayhtiön, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksen tasolla.

Emoyritystä käsitellään pelkästään tämän laskelman tekemiseksi ikään kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksenä, jonka

- vakavaraisuusvaatimus on nolla, jos se on vakuutushallintayhtiö;
- vakavaraisuusvaatimus on määritelty liitteen I kohdan 2.3. periaatteiden mukaisesti, jos se on kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys,

ja jota koskevat direktiivin 73/239/EY 16 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan ja direktiivin 20.../.../EY [jälleenvakuutusdirektiivi] 36 artiklan säännökset solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevien erien osalta.

4. Tarvittavien tietojen puuttuminen

Jos toimivaltaisilla viranomaisilla ei jostakin syystä ole käytettävissään tässä liitteessä tarkoitettuihin laskelmiin tarvittavia, sellaista kytkösyritystä koskevia tietoja, jonka kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, kyseisen yrityksen kirjanpitoarvo osakasyrityksessä vähennetään tässä liitteessä tarkoitettuun laskelmaan hyväksyttävistä eristä. Tässä tapauksessa kyseiseen omistusyhteyteen liittyviä toteutumattomia voittoja ei hyväksytä laskelmaan sisällytettäväksi."